

PE 346⁰⁰

W W W G

A=S. „Linaprodukt”

Mõisaküla linaketrus-, kudumis- ja pleegitusvabrik

Juhatus: Tallinnas, Valli t. 4
Telefon 450-23.

Vabrik: Mõisakülas
Telefon. 25.

Valmistame ja müüme rikkalikes mustreis pleegitud ja pleegitamata linast riidet:

päevateki
käteräti
laudlina
salfräti
voodilina
särgi
j. n. e. riidet.

tööülikonna
käsitöö
presendi
purje
vahe
koti

Värvilised ja kirjud päevatekid, laudlinad, madratsiriided, põrandariided, vaibad j. n. e.

Ketrame talurahvale nende materjalist linast ja takust lõnga ning kujume kõiksugu riidet

Töö hea ja hinnad odavad.

Tööde vastuvõtu kohad üle kogu maa.

KINDLUSTUS-
AKTSIA-SELTS

Eesti

Lloyd Asutatud 1919. a.

Toimetab: ELU-, TULE-, MURDVARGUSE-,
KLAASI-, ÕNNETUSJUHTUMITE- ja VEO-
KINDLUSTUSI.

Seltsi poolt seni väljamakstud kahjutasud tõusevad üle kahe miljoni viiesaja tuhande kr., mis on parimaks tõenduseks kindlustamise määratumast tähtsusest.

Kindlustage oma elu ja varandus, kuni veel aeg!

Seltsi juhatus ja peakontor Tallinnas, Pikk t. 11, oma majas, telef. 430-08 ja 448-94.

Osakond Tallinnas, Väike Karja tän. 12, telefon 443-82.

:—::—: ESINDUSED IGAL POOL ÜLE RIIGI. :—::—:

K. A. Rüütman ja Ko.

Telef. 466-72.

Tallinn, Jaani t. 9.

Telegraafi aadr. „Augustus“.

Alati suur ladu keemia-kaupadest.

Parimate auto- ja motokummide „S. U. R.“, endine „Treugolnik“, ainuesindaja Eestis.

PÄRNU-SUURE-KÖPU-VILJANDI liin.

Viljandist igal pühapäeval 6.30, jõuab Pärnu kl. 9 homm. Pärnust pühap. kl. 22.30, jõuab Viljandi kell 1 öösel. Edas-tagasi 3 kr., üks ots 1 kr. 75 senti.

Peale selle veel järgmised liinid:

VILJANDI-SUURE-KÖPU.

Viljandist igal äripäeval 16.30. Suure-Kõpust 7.30. Hind 85 snt.

VILJANDI-KÄRSNA TÕRVA.

Viljandist 16.30. Tõrvast 6.30. 1. maist 15. septembrini igapäev, peale selle igal äripäeval.

VILJANDI-TARVASTU-PIKASILLA LIIN.

LIINIPIDAJA VERNCKE,

VILJANDIS, Tallinna t. 2, telef. 32.

A. Scheer.

Trikoo-, paela- ja posamenditööstus.

Asut. 1892.

Valmistab sõjaväe tressi paelu, narmast, kõiksugu nõõre siidist ja puuvillast, kumme, õõpesunõõpe ja -topse, pidžama-garnituure ja igasugu muid paela- ja posamenditööstuse artikleid — ka tellimiste peale.

Tellimiste täitmine kiire ja korralik, mõõdukate hindadega.

Tallinn, Viru tän. 4. Kõnetraat 444-82.
Kino „Helios’e“ peal III korral.

Kõige vanem matusetarvete äri

A. Meldorf,

V. Tartu maantee 1, Tallinn,
telef. 463—33.

Müügil alaliselt suures valikus puusärke ja muid matusetarbeid.

G. Sergo & Ko.

Rannasõiduliinid, Tallinna Sadam Lääne Muul.

Tel. 468-15

Kaubaveoliin

Tallinn — Narva

Al. „JUKU“

Väljasõit Tallinnast igal laupäeval kell 8.00 — jõuab Narva pühapäeval.

Väljasõit Narvast iga kesknädal kell 6.00 — jõuab Tallinna neljapäev.

Vajaduse korral läbibistab laev nii minnes kui ka tulles Loksa, Võsu ja Kunda sadamad.

Naha, jalanõude ja hobuseriistade
kauplus

Nikolai Rõstrov

Tallinn, Veneturg nr. 1.

Nahkkaupade

Suurladu. Laos igal ajal:
Tallanahad Grünwaldi, Union ja teistest tehastest. Pastlanahad kõrgem sort koorega pargitud igas soovitavas paksuses. Hobuseriistad ja rihmad kõrges headuses. Saapa pealis- ja voodrinahad. Sadulsepa ja kingsepa tarbed. Kalameeste saapad. Kalosse, botikuid ja mitmesuguseid kummijalanõusid. A.-S. Globus-Union jalanõud suurmüügil tehase hindadega. Detailmüügil igasugu jalanõusid ajakohaste hindadega.

Narva Kalevi Manufaktuur.

End. parun A. L. Stieglitzi
kalevivabrik Narvas.

Asutatud 1847.

Uuemad moodsad sügise- ja talvepalituriided, meeste ülikonnariided, koolilaste ülikonna- ja mantliriided, veekindlad vihmakuuriided, värvikindlad sinised scheviotid, naisterahva moodsad mantliriided.

Iga kangas kannab vabrikumärki.

Ladu en gros: Tallinn, Jaani t. 11. Telefonid:

446-36 ja 446-38.

OMA KÕRGE KVALITEEDI JA
ODAVA HINNA TÕTTU

O
N

ÜLDISE POOLEHOIU
VÕITNUD

paberossid

„Meedi“

„Uus täht“

25 tk. — 20 snt.

Tartu tubakavabrik.

**Soovitame suuremal ja vähe-
mal arvul:**

Tsingitud ja musta raudplekki.

Rauda ja terast igasugust.

Raud ehituse talasid.

Naelu, kruve, polte.

Ukse lukke, käepidemeid ja hingi.

Lakk ja puu tõrva.

Ehituse ja masina takku.

Värnitsat, masina õli, liimi ja värvi
mulda.

Mererohtu ja mööblivedrusid.

Tööriistu lukuseppadele, seppadele,
puuseppadele ja tislritele.

Kaubanduse A./S. Hüppler ja Ko.

Tallinn, S. Tartu mnt. 43. Kõnetr. 305-01.

Ostame vana rauda, malmi ja muid
metalle.

Tartus: M. Sooberg & J. Leppik, Kastani t. 103.

V O O G

Tiiger.

Jutustus Mandšuriast.

Väikeses savionnis viibivad üksinda Liu ja tema väike vennake Tšang. Isa ja ema rakendasid juba koidu ajal noorema hobuse vankri ette ja sõitsid Ašihosse. Talv oli kare ja pikk, eelmise aasta viljasaak vilets. Kõik tagavarad olid juba ammu lõppenud. Isa Mu lootis, et ta siiski ehk kõrgete protsentide vastu liiakasuvõtjalt, härra Fengilt veel kord laenu saab. Ta on küll endise laenu vaid osaliselt tasunud. Kuid ehk õnnestub tal siiski saada uut laenu, eriti kui ta kõrgeid protsente lubab. Valjult keelas ta lastele tema äraolekul õnnist lahkuda, sest juba nädalaid on ta oma üksiku onni läheduses lumel suure tiigri jälgi leidnud. Rõhutud meeleolus asus ta teele, ähvardas ju muidu perekonda näljasurm. Ta võib alles hilja õhtuks, kui juba ammugi pime on, tagasi jõuda.

Kogu päeva lamavad lapsed räbalatega kaetud savipingil, mis on sängiks kogu perekonnale. Ainult vahel lippab kaheteistaastane Liu savist tehtud tuleaseme juure, et kohen dada tuld ja visata puid tulle. Siis tõttab ta jälle, nii ruttu kui ta kunstlikult vigastatud jalakesed seda lubavad, tagasi oma vennakese juure savipingile. On kuulda ainult puukoide tiksumist katuse puus. Igavalt möödub hommik. Pikkamisi läheneb pimedus ning paistab läbi õliga niisutatud paber, mis asendab aknaklaasi.

Korraga kargab Liu püsti. Vana hobune väljas hirnub ehmunult. Liu, kes metsikus üksinduses üles kasvanud, teab, mis on selle põhjuseks.

Ainult hädaohu lähedus võis panna hobuse kohkunult norskama. Varsti kostab hobuse lonkav jooks. Ettevaatlikult püüab Liu ukse aset täitvate laudade pragude vahelt pimedusse vaadata. Miski ei liiguta end. Kuid nüüd kuuleb ta selgesti ühe suure looma hiilivaid samme, ühtlasi näeb ta ka kaht rohekalt põlevat ümmargust silma. Need on tiigri silmad. Ta väike süda klopi nii tugevasti, ta kardab, et see isegi juba tiigrile tema sealviibimist teatavaks on teinud. Kuid samal hetkel aimab ta ka, et tiiger just teda ja ta vennakest uurab, sest muidu oleks tal ju kerge olnud mõne hüp-

pega poolvigast hobust kinni püüda ja maha murda.

Värisedes püüab Liu keppidega toetada ust. Ta kannab laudu kokku ukse toeks. Kõike jõudu kokku võttes lükkab ta ka raske kohvri, milles juba esivanemaist saadik riideid hoitakse, ukse ette. Siis ruttab ta lühikeste sammudega savipingile Tšangi juure, kes on unest ärrganud ja nutab. Nii väike kui ta ka on, taipab ta siiski, et neid hädaoht varitseb. Tasaste pehmete sõnadega trööstib teda öde, kuna väljas tiiger urisedes ja uludes küüntega onni seinu kraabib, et pääseda onni. Värisedes peidavad end lapsed räbalaisse ahjupingil. Tiiger hiilib ümber onni, otsides sissepääsu.

Pingil on kaks hirmust värisevat last. Teineteise vastu surutult jälgivad nad hinge kinni pidades metslooma tegevust. Jälle püüab tiiger ukse juurest sisse pääseda. Ragisedes pilbastuvad ukse laudad tiigri küünte all. Ent tugevasti ja kindlalt on Liu asetanud ukse toed. Siit ei pääse tiiger sisse. Vaiksel nutavad lapsed. Liu on asetanud vennakese üsna pingi nurka, nagu tahaks teda kaitsta enda kehaga. Seal näeb ta kuupaistel läbi laua pragude, kuidas tiiger võtab hüppeks hoogu. Üks hüpe — ja poolmädanenud õlgkatus ei kannata suure looma raskust välja, ta vajub sisse. Tiiger pääseb onni.

Kuid Kao-tse, laste jumal, laotab oma kaitsvad käed väikeste üle. Tiiger on küll onni pääsenud, kuid tema pahem tagumine jalg on põlve kohalt jäänud kinni ühe haralise oksa vahele, mis õlgede aluseks katusele on paigutatud. Pea allapoole ripub ta nüüd laes. Vihasel katsub ta end vibutada vabastada, jagades sealjuures käppadega õhus hoope. Pahemale ja paremale poole kääneb ta oma keha, vibutab end ette ja taha, et vabaks saada. Oma vaba parema tagumise jalaga otsib ta tuge, kuid kisub sellega ainult õlepuntraid katuselt, tuge ta ei leia. Mida rohkem ta ennast vibutab, seda tugevamini surub keha raskus jalga oksa vahele. Hirmust tardunult jälgivad teda lapsed. Kuid mitte kaua ei püsi Liu tegevuseta. Ettevaatlikult libiseb ta

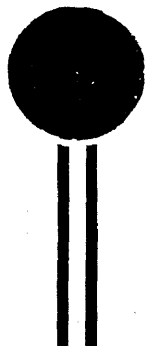
pingilt. Ta surub enda vastu seinu, et tiigri küüned teda ei saaks tabada, ning katsub sel teel tuleaseme juure pääseda, sinna, kus seisab raudora, millega puid tules korraldatakse. Ent ruum on liiga kitsas, nii võivad teda kergesti tiigri käpad haarata. Teiselt poolt ei pääse ka, sealt on veel kitsam. Nüüd roomab ta mööda põrandat. Ta laskub selili põrandale, nagu ülespoole, et tiigrit silmas pidada. Ta roomab tiigri alt läbi. Vihaselt möirgab tiiger, kui Liu ta alt läbi roomab. Soe vahune ila tilgub lapsele näkku. Tiigri lõualuud lõgisevad, kui ta tütarlast haarata püüab. Liu tunneb enda põskedel tuult, mida tekitavad läbi õhu vuhisevad tiigri käpad. Viimaks ometi ta ulatub võtma orki, juba on see ta käes. Pikkamisi, õige ettevaatlikult roomab ta nüüd tagasi. See näib talle igavikuna. Jõudnud savipingi kohale, tõuseb ta üles. Tugevasti, nii tugevasti kui suudab, hoiab ta rauda. Siis, siis tõukab ta selle tiigri külje sisse. Veelkord ja veelkord. Valust hullunult möirgab tiiger. Ta vibutab end üles. Kuid tugevasti hoiab hark ta jalga. Onn väriseb tiigri vihaste liigutuste käes. Ikka ja ikka jälle tungib ork ta lihasse. Soe veri pritsib Liule näkku ja kätele. Viimaks ometi nõrgenevad tiigri liigutused. Juba ripub ta kaua aega liikumatult. Liiaks tihti ja sügavalt on lapse käed terava orgi talle rindu torkinud. Kord on Liu ettevaatamatult tiigri käppadele liig ligidale sattunud. Looma küüned on ta riided puruks kiskunud. Kuid ta ei tunne külma, ikka veel torgib ta nõrk käekene terava oraga looma tukslevat keha. Kuid nüüd — üks järsk liigutus! Prantsatades langeb loom põran-

dale. Hark lae all on murdunud. Kuid tiiger on juba suremas, tal ei jätku enam jõudu ülestõusmiseks.

Rõgisedes lamab ta põrandal, lugematuist haavust, mida lõõnud lapsekäed, voolab veri. Lühike värin läbib ta keha. Ta on surnud. Nüüd alles puhkevad lapsed nutma. Näod peidetud räbalaisse, lamavad nad pingil.

Kaua lamavad nad nii. Möödub veel mitu pikka, lõpmata pikka tundi, kuni kostab väljast vankrimürin, nad kuulevad isa ja ema häält. Liu korjab ruttu lauad ukse eest. Nuttes langeb ta ema käte vahele. Ta ei näe, et on saabunud veel teine vanker. Pool nuttes jutustab ta vanematele endi üleelamust. Ka ema nutab. Mis kurvastab teda nüüd, kus ta teab, et ta lapsed on päästetud? Kuid võõras hiinlane seal teises vankris kiirustab. Jube on tal vaadada surnud metslooma. Värisevi käsi tõmbab isa Mu Liu ema käte vahelt ja viib ta rikkalikult rietatud võõra hiinlase juure. Selle pika uuriva, siis himuralt läikiva pilgu all väriseb Liu. Nüüd mõistab ta, miks ema nutab . . . Isa ei saanud raha laenuks. Ta võlg on juba liiga suur, teemajapidaja Feng ei anna enam raha.

Oma kätega tõstab isa Mu oma lapse, oma armsa väikese Liu härra Fengi vankrisse. Võtab selle eest raha vastu, mis härra Feng talle ulatab. Piits langeb hobuste selga. Vanker liigub. Vankris haarab isand Fengi himur käsi nutva tütarlapse piha ümber. Härra Fengi hüüavad ümbruskonna nälgivad talupojad Ašiho tiigriks. Metslooma eest suutis end vaene väike Liu kaitsta, kuid Ašiho tiigri küünte vahele tõukas teda ta lihane isa.

A.-S.

A. M. LUTHER

Magamistoa sisseseade valmistamine

seeriatega viisi võimaldab
ostjale kõik asjad üksikult
muretseda — kuni terve toa sisseseadeni.

V. Posti t. 9. Tel. 446-16

Jutuajamine koolis.

A. Averčenko.

Ei või öelda, et need oleksid olnud kaks vaenulist leeri. Ei — need olid lihtsalt kaks vastaspoolset leeri. Kaks leeri, kes ei mõistnud teineteist. Kaks teineteisesse tagasihoidlikult suhtuvat leeri.

Ühel pool oli pikk kahvatu „Poeg- ja tütarlaste kooli“ õpetajanna, vastasleer aga oli arvult hästi suurem. Ta koosnes kahekümnest põetud või kehvade peenikeste patsidega kaunistatud peakesest, mis kumardusid üle pehkinud pinkide. Kõik pead just kui ühtmoodi väljaväänatud olid käändud vasakule poole, kõigi väikesed hambad, just kui hiirehambakesed, hammustusid keelde, ja Andrei Rjuhinal rippus liigest tähelepanust isegi süljelõng suunurgast.

Suurt hämarat tuba täitis krihvliite ragin, poolkuivanud tindi lõhn ja ohked — juba kerdendus-, juba pingutusohked.

Avatud akna taga aga, mis poolenisti päikesest kullatud, kiigutasid endid vanad akaatsiad, ja mingi kärjitu lind karjatas rohus selliselt, et tema pärast hakkab kohe hirm — kas mitte südamerabandus! Kau-

gelt jõelt kostavad suplevate poisikeste hõisked, ja sinisest taevast langevad alla päikesekiired, nii õrnad ja soojad, nagu ema käsi, mis silitab oma lemmiklapse peakest. Kui hea, pagan võtaks! Kui nüüd korruga vinguda, rõhkida ja lennata kivina vaikse koolimaja tolmusest toast — joosta piki palavusest unist tänavat, tehes jalgedega kõige ootamatuid poognaid.

Kuid ei või. Peab õppima.

Ootamatult, keset üldist loovtööd tärkab Kruglikovi peas kohutav küsimus:

— Milleks õieti õppida? Kas seda tõesti tarvis on?

Kruglikov on julge inimene, kes sõnu taskust ei otsi.

— Aga milleks meie õpime? — küsib ta, puurides pilgu klassis edas-tagasi jalgutavasse preilisse.

Ta silmad ümmardusid, läksid pungi, osalt uudishimust, osalt hirmust, et ta julgelt esitada nii sünge küsimuse.

— Kummaline inimene oled, Jumala eest, — naeratas koolipreili, silitades pehme peopesaga üle poisi pea. — Kuidas milleks?

**Hispaania parim
tenniskeel on** →

**H
I
S
P
A
M
E
R**

Nõudke igalpool spordi-
ärises
originaal kaitsemärgiga!

**Kolmekordne
vastupidavus!**

Et saada targaks, harituks, et anda endale aru meid ümbritsevas.

— Aga kui mitte õppida?

— Siis ei ole ka mingisugust kultuuri.

— Missugust niisugust kultuuri veel?

— Noh . . . nii on raske sulle öelda.

Kõige parem on kui seletan seda näite varal. Kui teist keegi oleks käinud New-Jorgis . . .

— Mina olen, — kostab piuksuv hääl seinä äärest.

Kõik pöörduvad hämmastunult tolle tähtsa reisija poole. Mis see ometi tähendab? kust?

Nähtavasti pesitseb koolides eriline koolikuradike, kes veerleb pinkide vahel, tonksab käest ja üldse mõtleb välja kõik-sugu tempe, mida veeretab täiesti süütuile õpilasile. Nähtavasti seesama tõmbaski õhukesest patsikesest Natalja Paschkovat, tonksas teda külge ja sosistas: „Ütle et olid, ütles!“

Ja see ütleski.

— Kas sul pole häbi valetada, Natalja Paschkova! Noh, millal sa olid New-Jorgis? Kellega?

Natalja oleks meeleldi maa sisse vajunud häbi pärast: tõesti — kurat lükkas teda ütleva seda, sõna aga on nagu varb-

lane: lendab välja, ei saa enam kinni püüda.

— Olin . . . Jumala eest, olin . . . Tunaeile . . . isaga.

Vale, täieline vale: isa tal ei ole, ja tunaeile ta oli nagu tänagi koolis, ka on New-Jorgini kolme nädala söidutee.

Ilma suurema vaevata paljastatakse Natalja Paschkova terve klassi poolt; nuttev, ümbritsetud üldise vaikiva põlgusega — laskub ta alandusse.

— Nii siis, lapsed: kui keegi teist oleks käinud New-Jorgis, ta oleks näinud pilvelõhkujaid, sadu kihutavaid trammivaguneid, elektrit, lifte, ja seda kõik — tänu kultuurile. Tänu sellele, et tulid haritud inimesed. Aga kas teate ka, kui vana on see linn? Aastat poolteist sada — mitte rohkem!

— Aga mis oli seal enne? — küsis Andrei Rjuhini, ajades sirgu oma tööga koormatud selja, nii et see tugevasti ragises, nagu oleks keegi herneid maha riputanud.

— Enne? Vaat, võrrelge, mis oli enne: enne oli liaanidest läbipõimitud põlismets. Metsas igasugu metsloomi: pantreid, hunte; metsadest edasi olid metsikud heinamaad, kus hulkus hiiglapõtru, piisoneid, mets-hobuseid . . . Ja peale selle hulkus mets-

Laevandus „Tartu Linnavalitsus & Ko“. Juhatus Lodja tn. 25.

Ekspeditsioon — Auriku tn. 2, tel. 3.93.

Tartu — Kolkja — Mustvee — Vasknarva liin: a/l „Taara“, „Harri“ ehk „Torm“. Ärasõit Tartust — Mustveeni kell 14 igal teisip., neljap. ja laup. Tartust — Vasknarvani kell 14 igal laupäeval; Mustveest — Vasknarva kell 5 igal pühapäeval; Vasknarvast — Tartusse kell 16 igal pühapäeval; Mustveest — Tartusse 0.05 igal esmasp., kolmap. ja reedel.

Tartu — Meerapalu — Piirisaare — Varnja — Kasepää — Kolkja liin
(1. IV.—15.IX) A/I „Torm“ ehk „Luik“.

Ärasõit Tartust — kõigi jaamade kaudu kell 14 igal esmasp., kolmap. ja reedel; Meerapalust — Piirisaarde kell 17.40 igal esmasp., kolmap. ja reedel. Ärasõit Piirisaarest — Kolkjasse (Varnja kaudu) kell 18.25 igal esmasp., kolmap. ja reedel; Kolkjast Tartusse kell 3 igal teisip., neljap. ja laupäeval.

Tartu — Võõpsu — Värskä — Budovitsch'i liin. A/I „Kungla“, „Luik“ ehk „Torm“.

Ärasõit Tartust kuni Võõpsuni kell 9.30 igal teisip., neljap. ja laup. Tartust Värskani kell 9.30 igal teisip. ja laup. Tartust — Budovitschini kell 9.30 igal neljap.; Võõpsust — Värskasse kell 18 igal teisip. ja laup.; Võõpsust — Budovitschi kell 18 igal neljap.; Värskast — Tartusse kell 9.30 igal pühap. ja kell 4.30 igal kolmap. Budovitschist — Tartusse kell 20 igal neljap. Võõpsust — Tartusse kell 12 igal pühapäeval ja kell 7 igal kolmap. ja reedel.

Tartu — Kaagvere (1. VI—31. VIII)
A/I „Torm“, „Luik“ ehk „Eha“.

Ärasõit Tartust kell 18 igapäev; peale selle kell 9 igal pühapäeval. Ärasõit Kaagverest kell 19.30 igapäev, peale selle kell 10.30 igal pühap.

Tartu — Ranna — Jänese liin. A/I „Luik“.

Sõidab pühapäeviti ja pühade ajal erisõiduplaani järele.

tes ja heinamaadel indiaanlasi, kes olid hirmsamad metsloomist — tapsid üksteist ja valgeid, skalpeerides neid. Noh, nüüd võrrelge, mis on etem: metsikud põllud ja metsad metsloomadega, indiaanlastega, majadeta ja elektrita, või — laiad tänavad, trammid, elekter ja ei ühtki indiaanlast!

Koolipreili oli võristanud maha selle tiraadi ühe sõmuga ja vaatas nüüd võidurõõmsalt üle oma terve komando, et kas pole kedagi nahka pandud.

— Kas näete nüüd, lapsed. . . Ja otsustage ise, mis on etem — kultuur või niisugune elu. Noh, sina, Kruglikov. . . ütle sina: millal, tähendab, oli parem elada, kas enne või nüüd?

Kruglikov tõusis püsti, kõhkles minuti ja põristas siis nagu maisitikas:

— Enne oli parem.

— Mis?! Otsusta ometi ise, naljahammast: enne oli halb, polnud mingeid mõnusi, kõikjal metsloomad, indiaanlased, nüüd aga majad, trammid, liftid. . . Noh, millal oli parem, siis või praegu?

— Siis!

— Ah sa jumal. . . Noh, sina, Poltoratski — ütle sina: millal oli parem, kas enne või nüüd.

Poltoratski vaatas altkulmu kõhklevalt koolipreilile (aga korraga paneb ühe) ja ütles kindlalt:

— Enne oli parem.

— Oo, mu Jumal! Slisnjakov, Gavriil!

— Parem oli enne.

— Kuidas, lapsed, kas teie arusaamine on pimestunud või? Nüüd on teil majad ja elekter.

— Aga milleks majad? — küsis küüniliselt paks Fitjukov.

— Aga kuidas milleks? Kus siis magada?

— Aga lõkketule juures. Mässi end vaipa ja maga niipalju kui kulub. Või roni koormasse. Ja koormad olid alles millised! Mõtelda ometi: majad!

Ja ta vaatas õpetajale mitte vähem võidukalt kui see enne vaatas.

— Kuid elektrit ei ole ju, pime, hirmus. . .

Semjon Savoldaev heitis närvitsevale õpetajale tagasihoidliku pilgu. . .

— Pime? Aga lõke on teil milleks? Metsa on küllalt — põleta nii et jätkub. Päeval aga on niigi valge.

— Aga korraga läheneb mõni metsloom.

— Tarvis välja panna vaht püssiga, vaat, siis ei tule. Arusaadav asi.

— Aga indiaanlased tulevad seljatagant, haaravad vahi kinni ja tungivad teie kallale.

— Indiaanlastega võib sõbrustada. On olemas häid suguharusid, korralikke. . .

— Delavari suguharu, — toetas keegi tagant. — Need armastavad valgeid. Ja äärmisel juhul võib põgeneda.

— Pöetud pead lähenesid, nagu oleks miski neid ühendanud, ja hääled sädistasid, nagu oleks sada varblast akaatsia okstel.

— Aga teie linnas rõhuti üks uksehoidja liftil surnuks. . . vaat teile linn!

— Ja linnas sattus hiljuti üks poisike trammi alla!

Ostame

tapamajas ja sigade vastuvõtte päevadel raudteejaamades

Kõrgema päevahinnaga

peekon- ja pekisigu, loomi, vasikaid ning lambaid.

Müüme

oma kauplusis:

Tartus, Ülikooli tän. 7. Tel. 12-59. Tartus, Tähe tän. 72. Tel. 12-18. Tartus, Narva tän. 9. Tel. 12-22. Valgas, Vabaduse tän. 33. Tel. 32. Petseris, S.Kauba-
aida tän. 2. Tel. 1-08.

Oma tööstuse saadusi: vorste, suitsusinki, seapäid ja -jalgu, sea-, looma-,
vasika- ning lambaliha j. n. e.

Kaup värske ja kõrgeväärtuslik. Hinnad võistlematult odavad.

ÜHISUS

„Lõuna-Eesti Eksporttapamajad“

Tartus, Teguri tän. Tel. 12-24 ja 11-64.

A=S. „Eestisiid”

Vabriku laod:

Tallinn — Viru t. 14, tel. 447-87.
Tallinn — Laadaplats 70.
Tartu — Aleksandri t. 6, tel. 1-95.
Petersi — Turu pl. 17.
Narva — Peetri pl. 1.
Viljandi — Tartu t. 1-a., tel. 30.

Laos saadaval siidi-,
poolsiidi- ja puuvilla-
riided.

Mööbliriie. Trükitud
mustrid.

Restid ja praak-kaup
odavalt.

— Lihtsalt, teie linnas on igav, ja see on kõik, — raius vastu Gavriil Slisnjakov.

— Vastikud poisid olete. Teil ei ole lihtsalt olnud juhust viibida metsas kiskjate loomade hulgas — see on kõik.

— Aga mina olin, — piuksus Natalja Paschkova, keda koolikuradike ei jätnud rahule.

— Tema valetab, — pasundasid kadedad hääled. — Miks sa ikka valetad? Noh, kui sa olid, miks metsloomad sind nahka ei pannud, noh, räägi!

— Hakkavad nemad nüüd iga rämpsusööma, — pomises kihvtiselt Kapiton Kruglikov!

— Kruglikov!

— Aga mis ta siis . . . Teie ise rääkisite, et patt on valetada. Valetab, Jumala eest, kogu aeg.

— Siiski, kuulake mind: te nähtavasti ei saanud minust aru . . . No kuidas võib ütelda, et enne oli parem, kui praegu on leiba ja võid, suhkrut ja kooki, enne aga midagi seda ei olnud.

— Kooki!!

Lõök oli liiga tugev ja tabav, ent Kapiton Kruglikov sai sest ruttu jagu.

— Aga igasugu puuvili: datlid, banaanid — lugematu hulk. Ja osta pole neid

tarvis, söö niipalju kui kulub. Ka oli olemas leivapuu — te ise ometi rääkisite, — ja suhkrupilliroog. Tapa üks piisonihärg, liha küllalt, ja sina muud od patseeri nagu härra.

— Jökkesed on ka olemas, — toetas kõrvalt kogenud kalapüüdja. Kääna aga nõõpnõel kõveraks ja püüa kalu niipalju kui süda soovib.

Koolipreili surus mõlemad käed rinnale, jooksis ühe juurest teise juure, karjus, närvises, kirjeldas ohutu linnaelu kõiki hüvesid, ent kõik ta sõnad visati talle osavasti tagasi nagu pall. Kumbki leer ei mõistnud teist sugugi. Kõik kultuuri õmb-lused kärisesid lõhki, energiliselt rünnatud ning atakeeritud indiaanlaste, lõkete, pantrite ja baobabidega . . .

— Te olete kõik lihtsalt vastikud poisikesed, — pomises ärritatud koolipreili. — Teile meeldivad lihtsalt igasugused metsikud mängud, püssilaskmine — see on kõik. Vaat, küsime tütarlapsi . . . Klavdia Koschkina, mis sa meile ütled? Millal oli parem, enne või nüüd?

Vastus tuli välguna selgest taevast.

— Enne, — vastas tedretähine, kahvatu Koschkina.

— Aga miks? Noh, ütle mulle, mispä-rast, mispä-rast?

MIDA IGA DAAM
TEADMA PEAB!

KLEIDID JA BLUUSID

OSTATE TEIE AINULT

A/S. „VILL”I JUUREST

23. VIRU T. 23.

—:—: (POLIKLIINIKU ALL.) —:—:

*

Ületamatu töö, iga kleit, iga bluus on ise fassongija mood-salt ning maitsekalt valmistatud.

Siinsamas ka

dsemperid, poolbluusid, ran-nakostõu mid ja teised koetud asjad.

HARULDASED
MÕÕDUKAD HINNAD.

— Siis oli rohi . . . ma armastan seda . . . ja lilled olid.

Ja pöördudes Kruglikovi, ürgelu spetsialisti poole:

— Kas olid lilled?

— Lilli oli niipalju kui kulub, — vastas spetsialist elavalt, — olid suured, troopikalilled. Suured ning lõhnavad, nopi niipalju kui süda soovib.

— Aga kas sa linnas leiad lilli? Vilets roos maksab rubla.

Häbistatud, hävitatud koolipreili viskles surmaeelses pingutuses:

— Nu, las Katja Ivanenko ütleb meile. Katja! Millal oli parem?

— Enne.

— Mispärast?!

— Piisonikesed olid, — kudrutas õrnalt tilluke tütarlaps, pääd armsasti viltu hoides.

— Millised piisonikesed? . . . Kas sa siis oled neid kunagi näinud?

— Ütle et nägid! — sosistas kuradikest ässitatud Paschkova.

— Ma ei ole neid näinud, — tunnustas lihtsahingeline Katja Ivanenko. — Aga nad on vististi kenakesed.

Ja sulgedes täielikult silmad ta oigas:

— Piisonikesed niisugused . . . Karu-

*Kõikjal on esikohal
kodumaa vabriku*

A/S. RAUANIIT'i

Crêpe-de-Chine

Crêpe-satin

Crêpe-georgette

mustriga ja ilma.

loomulikust
siidist;
vastupidav
pesus.

Milanaise, Bembergi siidist, Tricot-georgette, carmelaine, vatiin, meesterpalitu ja ülikonna voodriatlas. Voodivaiba atlas.

Rikkalikus valikus ja odavate hindadega.

K-m.

E. LERENMANN

Suur Karja 10, kõnetraat 446-43.

Suurel ja väikesel arvul.

EPHAG

Hambapastaga

**hoiate hambad
terved ja valged.**

sed, ninakestega. Ma võtaksin ühe sülle ja suudleksin ta ninakest . . .

Kruglikov — spetsialist ürgelu asjus — vaikus diplomaatiliselt sentimentaalse Ivanenko unistuse kohta, koolipreili aga kortsutas kulme ja ütles katkenud häälel:

— Noh, hää küll! Kui te olete niisugused — ei taha teiega rääkidagi. Lõpetage oma ülesanded, ja kes ei tule sellega toime — istugu siin kas või öhtuni.

Ja saabus taas vaikus.

Kõik arvutasid ülesannet, peale vaese, lihtsasüdamelise Katarina Ivanenko: piison seisis kogu aeg tema silmade ja tahvli vahel . . .

Istus, pisike, kuni videvikuni.

Hülgav äri.

„Teie ütlesite, mina olevat ennast täis?“

„Seda ei ole ma iialgi öelnud — ütlesin ainult, et kui teid saaks osta selle hinna eest, mis teie tõesti väärt olete, ja siis jälle edasi müüa hinnaga, mida teie ise ennast arvate väärivat, siis võiks teha hülgavat äri.“

*

„Sooviksin olla koer.“

„Miks siis?“

„Siis peaksid teised minu eest maksu maksma.“

Juhus.

Saksa keelest.

Heino ja Helga olid näilikult ilma põhjuse ta võõraks jäänud. Ühel öhtul oli Helga seletanud: „Tunnen, armas sõber, et meie iseloomud ei sobi. Isegi pisiasjus lähevad meie vaated lahku. Sina armastad külma vasikaliha, mida mina näha ei või. Sina kannad maal kraed, kuna minule on vastik see riietus, mis muudab neljakümneaastased mehed poisteks. Sina ei hooli oma sokkidest, kuna sulle ometigi iga rafineeritud naine kinnitada võib, et just sokid tõstavad mehe väärtust. Sina armastad mägestikku, kuna minule jälle meri meeldib. Sina sooviksid, et ma sinuga kuutkümmendkuut mängiksin, mina aga vihkan kaarte . . . Sa mõistad isegi, et oleks mõttetu jätkata meie tutvust. Lahkume mõistlikult, ilma et läheksime tülli.“

Heino tarvitas kõike oma kõneosavust, et juhtida teisale Helga mõtteid. Ta rääkis nende armastusest, mis kestnud juba üle kahe aasta. Sellest ilusast armastusest, mis saanud oma alguse W. metsas. Ta katsus Helgat mõjutada kahe suure klaasi veiniga, kuid see kõik osutus asjatuks.

Helga sõitis veel samal öhtul ära. Heino, kes teda jaama saatma läks, tundis end mahajäetuna ja üksikuna.

Möödus kuu. Heino kirjutas Helgale kirju täis igatsust. Siis kirjutas ta ainult päeva takka, sest Helga ei vastanud ta kirjadele. Augusti lõpul nägi Heino kord tänaval noort huvitavat naist, kes pühkis silmist pisaraid. Viisakalt lähenes ta: „Armuline proua . . . loodan, et teie ei ole mitte varguse ohvriks langenud.“

Daam raputas pead. Ta oli ainult rõhutatud meeoleolus. Teda rõhus üksindus. Laterna valgusel silmitses teda Heino: väikene naljakas tõmpinake, lapsesuu ja rahutumad hirvesilmad . . .

Kümme minutit puudus 11, siis istusid nad mõlemad restoranis, nende ees laual säras klaasides vein.

„Teie astusite just õigel ajal minu ellu“ ütles noor naine.

Pärnu Laeva Aktsia-selts, Pärnu

S/S „KALEVIPOEG“

Kapt. P. LOSSMANN

Tallinn — Stockholm — Tallinn.

Tallinn — Stockholm

Igal laupäev. 16.00 min., tul. igal neljapäev. 11.00

Stockholm — Tallinn

Igal pühapäev. 14.00 tul., min. igal keskpäeval. 12.00

Sõiduhind: 1. kl. 30 kr., 2. kl. 20 kr., vahetekk 15 kr., tekk 10 krooni.

Esitaja

Tallinn, THOMAS CLAYHILLS & SON,

S. Brokumägi 14.

Telefon 435-58 & 435-26.

Telegrammad: Clayhills — Tallinn.

Parimaid

Krohvmatte

ostate kõige soodsamini

Tallinnas, Viljandi t. 9,
telef. 455-41.

P. M. Prick.

Rooma-Vene saun „**Bassein**“

Voolava vee basseiniga

Daamidele

Meestele

Neljapäev. 12—10 hind 60 st.	Keskpäeval. 3—10 hind 60 st.
Reede 10—3 „ 50 „	Reede 3—10 „ 80 „
Laupäev. 10—3 „ 40 „	Laupäev. 3—10 „ 50 „

Suvekuudel daamidele

Meestele

Neljapäev. 12—10.	Reede 3—10 hind 80 st.
Reede 10—3.	Laupäev. 3—10 „ 50 „
Laupäev. 10—3.	

KES HEAD RIIDE- JA LÕNGA-
VÄRVI TAHAB, SEE TARVI-
TAB AINULT TUNTUD

E. GÜNTHERI RIIDEVÄRVE

ROHU- JA VÄRVIKAUPLUSED

TALLINNAS, TARTUS,
Kuninga t. 8. Kaubahoov 26.

VILJANDIS,
Tartu t. 9.

„Kuidas teie nimi on?“

„Liane.“

„Liane . . . ja edasi?“

„Muud nime mul ei ole . . . ainult Liane.“

Heino oli veidi pettunud. Kuid kell kaks teadsid nad juba teineteise minevikku.

„Teie meeldite mulle,“ ütles Liane.

Heino, kel just erilist huvi naise vastu ei olnud, tundis end siiski meelitatud. Lepiti kokku paariks päevaks ühiselt kuhugi sõita.

„Kuhu me sõidame?“ küsis Heino.

„Tahaksin kuhugi vaiksesse kohta. Ehk sõidaksime kaheksaks päevaks W. metsa?“

Mälestus Helgast läbib Heinot valusalt, oli ju seal alguse saanud nende armastus . . . Kuid viimaks nõustus ta siiski Lianega:

„Hea küll . . . Homme lõunaajal sõidame autoga sinna“ . . .

Liane surus õnnelikult Heino kätt.

Nad jõudsid öhtul W-sse. Liane oli õnnelik. Kuid Heino sellevastu rahutu, teda piinas halb etteaimdus . . . ikka jälle meeltesid talle ilusad päevad minevikust.

Nad istusid parajasti lauas, kui Heino korraga surnukahvatuks muutus. Saali lävele ilmus naine. See oli Helga. Ta oli üksi

ja õige elav ning lõbus. Korraga silmas ta Heinot ja tema kaaslast. Hetkeks seisatas ta kivistunult . . . siis oli ta kadunud.

Heino ruttas välja. Kuid ta jäi hiljaks. Helga oli oma autos juba ära sõitnud. Kui Heino segaselt trepil seisatas, ulatas kelner talle telegrammi. Heino vaatles seda: Telegramm? Siin . . . Ainult teenija kodus teadis tema siinviibimist ning saatis selle telegrammi, mis nähtavasti paar minutit peale tema ärasõitu oli saabunud, talle järele. Värisevi sõrmi avas ta telegrammi. Seal seisis:

„Heino, unustame kõik, mis on olnud. Oota mind täna öhtul W-s, mis on olnud meie esimeste suudluste tunnistajaks.

Sinu Helga.“

Stella tahab ülikooli minna.

„Ema aga arvab:

„Abiellu parem — mehed armastavad rumalaid naise.“

Stella vastab:

„Nüüd mitte enam — see oli sinu ajal, ema.“

Ruudi vaatab pealt, kui ema kana puhastab. Iseäranis huvitab teda süda. Ta küsib:

„Ja kus on siis südametunnistus?“

Meie

Sovitame uuemaid

lõhnaõlisid ja kölnivett:

Fleurs de Paris, Armanta, Pompadour, Königslieder, Chypre jne.

Odor hambapasta.

Bouquet, Oriental, Jaapani, Divinia ja Lumekannike puudrid.

Odor cream ja Goldcream. Küüntelakk Email. Huulte- ja kulmupulgad.

Küpsisepulbrid PRIIMA ja NOVA on parimad.

Ostke,
toetage
kodumaa
tööstust!

A.-S. ODOR

Õnn.

Ungari keelest

Läbi akna hiilib tuppa videvik, kustutab kõik jooned ning kujud, muudab kõik udu-seks, segaseks. Väike roosa laelamp söögi-laua kohal näib hõljuvat, ta pehme valgus särab teelaua hõbedal ning kristallil ja peh-mendab selle läiget.

Ka kollaseid roose madalas vaasis ümb-ritseb roosakas kuma . . . Pikkamisi kõlab viis kerget lööki.

„Kui imeilus on see ootamine,“ mõtleb Iris; ta istub laias tugitoolis, toetades ilusa pea kätele, ning vaatab igatseval pilgul uksele.

„Igavesti tahaksin nii oodata,“ mõtleb naine. Kõik ta mõtted viibivad mehe juu-res, kes varsti peab ilmuma, keda oodatakse, kellest unistatakse, kelle pärast end ehiti, kellega juba tundide viisi mõttes kahekõne-sid peetud.

Kas ainult tundide viisi . . . Ei, terve iga-viku, kogu eluaeg on Iris seda meest ooda-nud; kord ta kaotas juba usu, et iialgi koh-tab teda, et teda üldse siin maailmas leidub. See oli siis, kui ta Güntheriga abiellus.

See abielu aga äratas tas uue jõuga kõik soovid ja unistused. Siis järgnesid nädalad, terve igavik mehe haigevoodi juures, surm,

kohutav tühjus, enda kokkuvõtmine, suur reis Ungarisse, Budapesti, ning siis . . .

Iris tõusis aeglaselt ning astus peegli ette, ta naeratas endale vastu, kuid siis sulges ta järsku silmad, sest peeglist vaatas talle vastu silmapaar, millest hõõgus õndsust . . .

Ta pani raadio mängima, kuulatas kaeb-likke, hõiskavaid, naervaid mustlasviise . . . Need meenutasid talle möödunud aegu, päevi, mis andsid ta elule uue, õnnestava sisu.

Miskole oli selle väikese ungari linna-kese nimi, kus too mees ühel peol järsku ta ellu astus. Mees, kes kõik ta unistused õnnest tõelikkuseks muutis, kes talle seda õpetas, et elu õndsust tähendab. Seal saabus Iri-seele suur õnn . . . „Suur õnn,“ kor-das naine imelikult pehme häälega. Mehe kõrval, kellele kuulus nüüdsest peale kõik ta suur armastus, nautis ta selle maa ilu, karjaste laulu ja viulimängu, milles ühenda-tud kergus ja rõõm kurvameelsusega ja mil-les peitub pusta võlu, mida unustada ei suuda keegi, kes seda kord kuulnud. Ja kõikjal juhtis teda soe kindel käsi . . .

Kuid siis saabus päev . . . Iris kummar-dus sügavale rooside kohale ning peitis näo

Külastage PÄRNUT

Eesti kaunimat kuurorti!

Raba-, muda-, söehappe- ja teised

tervisvannid.

AVAR PÄIKESEPAISTELINE SUPELRAND.

Üksikasjalisi andmeid saab supelinspektorilt aadressil:

Pärnu, supelinspektorile.

Odavad pausmaal hinnad.

pehmete rooside vahele, tundis kergemat värinat, tuletades meele neid tunde...

Kuum päikeseküllane päev jõudis lõpule, ta oli läinud Istvaniga kõrgele viinamägedesse, seal oli Istvanil väike suvila, terrassidega ning ümbritsetud roosidega, millede lõhn ning värvisära uimastas.

Üsna ükski olid nad seal, ainult viinamarju korjavate talupoegade naer ja lõbusad laulud kostsid sinna üles.

Pikkamisi vajus päev, ning saabus videvik, mis kattis linna ning legendiku pehme hall-sinise hõljuva looriga ning sundis linnud vaikima.

Vaikides seisid nad mõlemad seal, õlg õla vastu toetades. Ning see kerge puudutus oli siduvam kui käesurumine või suudlus.

„Sinine tund“, sosistas Iris tasakesi mehele, ning tema häälest kostis kirjeldamatu igatsus, mida äratav meis surev päev.

Pikkamööda lähenes öö. Linna poolt sariasid tuled. Nad mõlemad seisid ikka veel vaikides. Aeg-ajalt langes mõni valminud puuvili okstelt.

Õö laotas end üle külade ning väikeste majade, üle metsade ning legendiku, kuni enam midagi näha ei olnud.

Augustikuu öödel langeb sageli tähti taevast, iga langev täht täidab ühe soovi,

mõtles Iris, ning saatis oma salajased soovid langevate tähtede poole.

Paljud viiulid helisesid sel ööl viinamägedel, laulsid laule armastusest ning valust ja äratasid iha õrnuse, andumuse järele... Kuid ka tähti langes tol ööl, ning nende langemisega seotud soovid täitsid Iri unistuse, töid talle õnne, mis näis talle ebamäärana, muinasjutulisena.

Mälestus sellest ööst aitas Irisel üle saada esimestest hallidest päevadest Berliinis, siis aga ärkasid mälestused, ning igatsus oli nii tugev, — ainult ühe sõna kirjutas ta valgele paberilehele... Ta tunneb selle sõna „Tule“ mõju, selles peitub kutse, õnnestav töö.

Täna ta on juba siin, täna... „Armastan sind,“ laulab ta õrnusest tumedal häälel. „Armastan sind —“

Dissonants... äkitselt väikib viiulihäääl, katkenud keel heliseb kaeblikult. Iris surub käe südamele. Ta süda peksab metsikult... „Ei midagi, ainult väike rike,“ rahustab end Iris, kuid kuskil sügaval südame põhjas pesitseb hirm. Ta istub tugitooli äärele, mõlemad käed surutud südamele... Kergelt õõtsutab ta ülemist keha suletud silmil... See liigutus on teda alati rahustanud...

Seal heliseb järsult ja vaenulikult telefon. Ta tahaks teda vaikima sundida.

„Kuulen,“ ütleb ta siiski nagu survest vabanenult.

„Kuulen,“ ta hõiskab seda väikesesse musta avausse, millest pea ta armsama hääle peab kostma...

Kuid sealt kõlab tasa midagi ta kõrvu, mehaaniliselt kordab ta sõnu: „Lennujaam,... teadaanne... Õnnetus, raskesti haavatud, juba surnud... Nimed... Graf Salossy Istvan...“

„Ja!“ Hääle vaikib, ta seisab veel tarduvalt. Siis läbib teda värin, vaip põrandal sumbutab ta kukkumise hääle, surma vaikus...

Nagu oleks ilmamerde väikene sõrmeküüne suurune kivike visatud, keegi ei ole teda langema kuulnud, keegi ei näe peeneid ringe, mida ta kukkumine vees tekitab, sügav ja ühetooniline nagu varemgi on vaikus, nagu poleks midagi olnud... midagi...

*

Mesinädalad.

— Kallim, kas arvad tõesti, et ma liig palju soola supi sisse olen pannud?

— Ei, armsam, aga ehk on natuke vähe suppi selle soola jaoks.

Tarvitage

„Melange“

viljakohvi,

mis on 10 korda odavam oakohvist ja tervisele 100 korda kasulikum.

Kroonitud kõrgemate auhindadega.

SAADA IGAL POOL.

♦♦♦

TARTU, Aia tän. 32.

Telef. 176.

A. Lõhmus.

Jaamaesine nr. 3.

Armas tädi Emma!

Joahim on vist väga rahutu. Vast otsib mind isegi politsei, sest tütarlaps on jäljetult kadunud, see ei ole ju naljaasi. Kindlasti mitte. Oleksin pidanud sulle teatama endast juba ammu, mitte alles nüüd, kaheksa päeva pärast. Kuid sa tead ju, kallid tädi Emma, et olen nii unustaja, ka Joahim teab seda. Ma ei viitsi kirjutada. Mõnikord kulub pool aastat, enne kui sulle kätte võtan, siis aga ärkab minus jälle tung kirjutada. Mul on juba kord niisugune ebaühtlane iseloom, seda tõendas ka Joahim, ja tema on ju nii tark.

Sa saad tulevikus oma pojast veel palju rõõmu näha, sest ta on nii eeskujulik noor-mees.

Kuid tahtsin ju õieti endast kirjutada. Sa ei tohi minust arvata midagi halba.

Tookord — kui kaua on sest küll aega? Kuus kuud peagu! Tol korral olin ärritatud. Mul oli reisupalavik. Peaks küll oskama paremini end valitseda. — Kuid, armas tädi Emma, see oli tookord imelik reis. Ma ei maganud ärrituse pärast tervelt kaks ööd.

Usu mind, tädi, ma rõõmustasin nii väga, et sind peatselt jälle näen, sest keegi ei

mõista mind nii hästi, kui sina. Sa oled mu hea ingel. Kuid ka mõte Joahimile erutas mind. Ei abielluta ometi iga päev. Ja nüüd pidin just sinu juure sõitma, või õigemini öeldud Joahimi juure, sest et sina sellele targale mõttele olid tulnud, et meie juba küllalt vanad oleme abiellumiseks.

Kui ma siis rongis istusin, algasid pahanused. Tahtsin ju ainult sinule mõelda ja Joahimile. Tahtsin oma mõtteid koguda, et tema minuga rahul oleks.

Otsisin endale vaikse nurgakese.

Kuid mõtle ometi, tädi, just enne, kui rong liikuma hakkas, tuli vagunisse veel keegi härra, ning meie jäime kogu reisuajaks kahekesi. Kõige halvem oli see, et ta mind vahetpidamatult silmitses, küll otse avalikult, küll ajalehe varjust. See oli õige halb. Joahim ei oleks seda iialgi teinud.

Oh, kuidas ma tookord soovisin, et olekin juba Joahimiga abielus ja tema istuks minu kõrval ning kaitseks mind tolle võõra mehe pilkude eest.

Siis tuli rongijuht, ja nüüd oli minu õnnetus täielik: Rutuga ja ärritatud meeleolus olin sattunud vale rongi.

PRAKTIINE
ELEGANTNE

IGA ILMAGA
SOBIB AINULT

* EESTI ELEGANTSELE DAAMILE *

GLORIA SUKK
MATT BEMBERGSIIDIST

A.-S. TRANSIITO.

EESTI TÖÖ ON
EESTI KULD

EI OLE
PAREMAT

Olin jaamaesise nr. 2 asemel läinud jaamaesisele nr. 3 ja sõitsin just nüüd vastupidises suunas.

„Väljun järgmises jaamas,“ ütlesin ma.

Kuid rongijuht kehtis õlgu:

„Viibite kiirrongil, preili. Rong peatub alles Münchenis.“

Münchenis! Olin nagu välgust rabatud. Nüüd pidin siis veel lunastama pileti kuni Münchenini ja trahvirahad peale selle. Nii palju raha mul ei olnud.

Siis ütles minu naaber: „Kas lubate, armuline preili, et tasun teie eest?“ Kui olime jälle kahekesi, tutvustas ta end mulle. Ta on õigusteadlane Königsbergist, ta nimi on Dr. Herbert Berner.

Dr. Berner oleks huvitav reisukaaslane olnud, kui ta mulle mitte ikka jälle tõendanud ei oleks, kui väga ma tema naise ideaalile vastan. Joahimil ei oleks mõttesegi tulnud kõnelda niisuguseid lollusi. Joahim ütleb ikka, et endastmõistetavaist asjust ei tarvitse rääkida.

Tal on ka õigus. Dr. Berner tegi mind oma kõnedega segaseks. Ma ei teadnud mis talle vastata.

Ei võinud ju ometi ütelda: „Täna, teie meeldite mulle samuti.“ Ehkki see just vale poleks olnud.

Armsam tädi, juba see mõte enesest oli kole, et iga sekundiga eemaldun ikka rohkem Joahimist ja sinust. Dr. Berner nägi vaeva, et parandada minu meeoleolu. Ta jutustas mulle koledaid lugusid rongide kokkupõrkest, sildade sisselangemistest j. n. e. ja arvas, et ei olevat mitte võimatu, et mind saatus ise juhtis jaamaesisele nr. 3. Sest esiteks olevat nr. 3 õnnumber ja teiseks võib ju rongiga, millega ma sõitma pidin, õnnetus juhtuda.

Münchenisse jõudmisel olin päris õnnetu, sest mõtle ometi, tädi, noor tütarlaps hilja õhtul üsna üksi võõras linnas! Dr. Berner hoolitses ju küll minu eest. Tahtsin jaama jääda, et järgmise rongiga tagasi sõita, kuid see sõitis alles hommikul. Sõitsime siis koos võõrastemajja. Ära ole kuri, tädi, olin ju nii kaua aega temaga kahekesi rongis ja võisin siis ka temaga autos sõita, eks ole? Olime ka saanud headeks sõpradeks.

Võõrastemaja teenija oli veidi üllatunud: „Dr. Berner, teile on üheinimese tuba teisel korral, nagu soovisite.“

„Jah,“ kostis dr. Berner, „minu abikaasa otsustas alles viimasel hetkel kaasa sõita. Peate meile juba teise toa andma.“

Seekord oleks ka Joahim minuga rahule jäänud, ehkki tal see arvamine on, et mina olen saamatu. Ütlesin nimelt kohe: „Ei, kõik on korras. Minu mees võtab toa teisel

korral ja minule andke alumise korra tuba. Vast ehk on mõni palkoniga vaba.“ Kallis tädi Emma, pean kirja lõpetama, mind kutsumakse sööma. Joahim ei kurvasta kindlasti mitte minu pärast.

Leian ka, et nii on parem, sa jääd minu armsaks, kalliks tädiks, selle asemel, et olla mulle ämmaks. Tuhat musu sinule ja südamlilik tervitus armsale Joahimile.

Teie Trude.

P. S.

Olen nii unustaja. Oleksin peagu unustanud sulle minu uut aadressi teatada.

Königsberg, Klopstoki tän. 17

Trude Berner.

*

Uudishimu.

„Õpetaja, mida ma õieti õppisin täna?“
„Kuule poiss, kuidas sa tohid nii rumalasti küsida?“

„Mulle on see ju ükskõik,“ vastab poiss, „aga teised kodus tahavad seda ikka teada.“

*

Isa, kes on tulnud külastama poega: „Kas siin elab arstiteaduse üliõpilane Sperling?“
Perenaine: „Muidugi, tassige ta aga sisse“.

Kalma saun

Vana Kalamaja 11. Tel. 440-71.

Omnibuseliin Soo—Jakobsoni.

On avatud neljapäeval, reedel ja laupäeval, kella 11-nest hom. kuni 11-ni õhtul. Saunas on olemas naiste ja meeste üldsauvad, I kl. meestesaun ja numbrisaun nr. 4 on ühendatud rooma saunaga eriti tarvitamiseks inimestele nõrga südamega, et ka need võivad tervisele nii tähtist higistusprotseduuri (ainete vahetuse forsserimine) läbi teha. Numbrisauna ja vannitube võib ette tellida telefoni teel nr. 440-71.

Hügieeniline külg saunas on arsti valve all ja puhtus on garanteeritud.

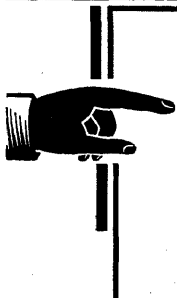
Puhkus.

Prantsuse keelest.

Vihma sajab kui oavarrest. Tänaval liiguvad inimesed vihmakuubedes ning vana viltkübara varjust säravad silmad nii mõnelgi. Tänavakivid on vihm puhtaks pesnud. Proua Jannine Lindenberg seisab oma magamistoa akna all ja vaatab mõttes tänavale. Kas ei peaks ta siiski reisuist loobuma? — See oleks ta esimene seiklus nende kuue aasta jooksul, mis ta Mihaeliga abielus olnud. Kuid kohvrid on juba pakitud, ning Gregor ootab teda kolme päeva pärast Veneetsias. Ja pealegi — kas ei olnud öieti Mihael ise esimese tõe selleks annud? Ta oli juba üleile reisinud, sest keegi sõber Ida-Preisimaalt oli teda jahile kutsunud. Ta ei olnud isegi mehe käest küsinud, miks ta jahile metsa just smokingi ning sabakuue kaasa võttis; miks ta nii erutatud ja kergesti ärritatav oli viimastel päevadel.

Lahkumine oli olnud väga õrn. „Kosu suvel, mu väike,“ oli ta veel jaamaaisel öelnud. „Ütle ka Suusile tuhat tervist!“ Ja ära ole pahane, et sind ükski jätan. Kuid tead ju, olen end ületöötanud, vajan puhkust ja uut ümbrust.“ Jannine ei vaiel-

NÕMME-KIVIMÄE KOPSUHAIGETE SANATOORIUM

Ravitakse kopsu-
ja kõritiisikust.

Kopsu lõikused.

1. juulist alates on järgmine
alandatud päevamaks:

- I kl. . . . kr. 4.50.
 - II kl. . . . kr. 3.25.
 - III kl. . . . kr. 2.50.
-
-

O.-Ü.

Põllumajanduslik Eksport

ostab piiramata arvul läbi aasta väljaveoks ja siseturu tarbeks

Kanamune.

Sortimise ja kogumise punktid asuvad üle maa.

KONTOR:

Tallinn, S. Karja 18, Laenu-panga majas ja ruumes. Tel. 445-71 ja 447-53.

KESKLADU:

Tallinn, Estonia puiestee 13. ---
Telef. 307-25.

Telegr. aadress: „OVO“. ----
Postkast 246.

nud vastu. Esimest korda endi abielu kestel veetsid nad suve lahus. Ja veidi rõõmustas see teda isegi — kord jälle täiesti vaba olla, olgugi ainult neljateistkümneks päevaks.

Et tõe au anda — Mihael ärritas teda viimasel ajal. Ta oli liig iseteadev, liig energiline. Kuid tema vajas õrnust, soojust ja — mees ei mõistnud teda siiski mitte täiesti. Talle meenus üks juhtum läinud suvest. Nad viibisid koos maal, ja seal nägi ta kord peale ägedat äikesevihma, kuidas talupoiss oma neiut ettevaatlikult kuivemaid kohti otsides juhtis üle laine-tava tee. Järsku seisid mõlemad ühe suurema loigu ees. Siis võttis talupoiss õrnalt ja hoolitsevalt oma tütarlapse sülle ja kandis ta üle. Seda pilti ei suutnud Jannine unustada. Kas oleks Mihael teda iialgi üle loigu kannud? Ta oleks vast, kui autot saadaval ei oleks, pahandatud öelnud: „Sellise ilmaga oleksime võinud parem koju jääda.“

Jannine naeratas. Nüüd oli ta juba kindlale otsusele jõudnud: ta sõidab Itaaliasse. Ta ei tunnud Veneetsiat ja Lidot

veel ega poleks ka ialgi sellele mõttele tulnud, kui ei oleks olnud Suusit, Suusit, kelle juures ta Mihaeli arvates suve pidi veetma. Ühel päeval oli Suusi neile sisse tormanud ning neile mõlemile Veneetsia ja Lido üle vaimustatud loengu pidanud, näidates sealjuures ülesvõtteid ja broschüüre, mida keegi tema täditütre onutütar oma reisult kaasa toonud, kelle arvates nüüd enam muud ilusat paika ilmas ei olnud kui Veneetsia.

Sel hetkel oli ka Jannine'ile selgeks saanud: ta peab autoga Veneetsiasse sõitma, Gregor — meri — valge liiv — päike! Nii siis „täieline ümbruse vahetus,“ nagu Mihael oli öelnud. Gregor oli vaikne, õrn ja järeleandlik, ta jumaldas Jannine'i — tõesti tal oli põhjust rõõmustada.

Tund hiljem veeres suur hall Mercedes auto jaama poole. — — —

Itaalia piir. Sootuks teistsugune õhk. Tolliametnikud on pruuniks põlenud, mustasilmalised ja mustajuukselised, teravate ninadega. Kukesuled kübaral, askeldavad nad tollihoone ees. Ikka edasi viib rong. Mägedel on juba teistsugune ilme — kaljud, hallid ja punakalt läikivad, lumega kaetud mäeahelikud. Jõudes Merani oli Jannine väsinud. Korra mõtles ta ka Mihaelile, siis

meri, Gregor, väikesed valged tigukarbid — ta uinusk, juba Meran, Bozen — viinamäed, palmid, küpressid. Eemalt paistsid maalilikult ilusad kaljukülad, Garda järv, oma taevasinise veega, läbipaistev nagu mõni ujumisebassein. Verona — Padua. Viimaks ometi Veneetsia oma kuplite ja tornidega. Ta oli telefoniteel juba toa valmis tellinud Grand-hotellis. Gregor tuleb vististi alles õhtuse kiirrongiga.

Oma väikeses toas seisis ta kaua peegli ees. Ei see polnud enam endine Jannine. Ta nägu oli pruun, ta silmist helkis mägestikujärvede sina, tema suud ümbritses energiline joon. Jannine vaatles naerata des oma kuju peeglis. Ta oli joobnud rõõmust. Gregor vast ei tunne teda isegi sellisena.

Pool tundi hiljem jooksis Jannine oma taevasinises supelülikonnas vette. Ta oli nii õnnelis. Liiv oli veel pehmem ja valgem, kui ta unistanud oli. Vesi oli nii soe. Ta jooksis nagu väike plika vees, sügavalt sisse hingates soola ja meremuda lõhna. Siis ujus ta kaugele merele.

Kui ta puruväsinult, õnneliku näoga oma kabiini ees istus, vaatles ta oma naaber kabiini. Ta nägi palju ilusaid naisi kallihinnalistes rannarõivastes. Mehed olid

EEKS-MAJA

ASUTATUD 1866. A.

SUURIM ÜHISTEGELINE KINDLUSTUS-

:—: ETTEVÕTE KODUMAAL. :—:

TOIMETAB:

TULE-, ELU-, MURD-
VARGUSE-, KLAASI-JA
KODULOOMA-
-- KINDLUSTUSI. --

Soodsad tingimused, kindel vastutus, õiglane
— — — kahjude likvideerimine. — — —

JUHATUS ja PEAKONTOR: TALLINN, LAI TÄN. 1, omas majas.
KONTOR: HARJU TÄN. 29, TALLINNA MAJAOMANIKKUDE PANGAS.
Osakonnad: TARTUS, VILJANDIS, VALGAS, RAKVERES ja PETSERIS.

C. Petenberg.

Veinikauplus Börsikelder, Pikk t. 17 Tallinnas, asutatud 1849. a. Telef. 434-85.

Kodu- ja välismaa veinid, schampanja, liköörid, napsid, konjakid kõrges headuses.
Saadaval kõrgeväertuslikud „Emlo“ saadused.

enamikus itaallased. Jannine rõomustas juba ette — Gregor oma meheliku iluga oleks nende keskel silmapaistvaks kujuks. Korraga jahmatas ta. Kas see seal neljandas kabiinis ei olnud Mihael? Kuid see oli ju võimatu. Mihael oli oma sõbra juures jahil. Kuid missugune sarnadus! Pea kaju, blond juuksed, seisand, ka Mihaeli kõneviis. Kuid see Mihaeli teisik ei olnud üks! Ta kaaslane jutustas just praegu midagi lõbusat. See naine oli täieline vastand Jannine'ile. Mustajuukseline, sädelevate mustade silmadega, värvitud huultega ja ülilmoodsas ülikonnas. Ainsa pilguga nägi seda Jannine.

Samal hetkel pöördus mees tema poole, ning Jannine nägi Mihaeli üllatunud pilku. Alul ei suutnud Jannine end liigutada, kuid siis tõusis ta mehaaniliselt omalt kohalt, võttis oma väikese taevasinise rannamütsikese ning sammus aeglasel käigul tõsise näoga Mihaelist mööda.

Oma toas istus ta veerand tundi liikumatult toolil. Mihael, kes temale, ainult temale kuulus, oli siis siin teise naisega! Ta ei suutnud seda mõista. Kuid siis, keset seda suurt valu, mis talle pisarad silmi tõi, meenus talle Gregor, ja ta naeratas. Ent mis tähendas Gregor selle suure õnnetuse kõrval, mis teda oli tabanud? Koduse oleks ta nutnud juba mõtte juures, et Mihael talle võiks truudust murda. Kuid see Jannine, kes siin Grand-hotellis istus, ei nutnud, ta otsustas Mihaeli tagasi võita

ja asjade edaspidist käiku ära oodata.

Tal ei tarvitsenud kaua oodata, sest juba avanes üks ja Mihael astus sisse. Jannine ei pöördunud ümber, ka siis mitte, kui oma nime kuulis tasakesi hüütavat.

„Jannine,“ palus Mihael. Ta hääli oli nii pehme, nii õrn. „Palun, Jannine — tean ju, see oli lollus. Sa tead ometigi, et oled minule ainus naine maailmas. Oh, mis pean tegema, et sa jälle hea oleksid?“ —

Jannine mäletas pärast ainult seda, et see oli hoopis teistsugune, õrn ja järeleandlik Mihael, kes seal Grand-hotellis andestust palus. Jannine tahtis veel samal õhtul koju sõita. Mihael ei suutnud küll aru saada, miks ärasõiduga vaja oli rutata, kuid ta alistus naise soovile.

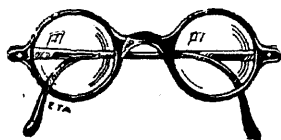
Ta ei aimanud ju, et Jannine omas südames palvetas, et rong, millega Gregor pidi saabuma, ometigi veidi hilineks. Järgmisel päeval, kui nad juba kodu poole sõitsid, isegi dooshide paleed ja Markuse kirikut nägemata, küsis Jannine järsku: „Mis oleksid sina siis teinud, kui oleksid kohanud mind võõra mehega? Ent järgmise puhkuseaja veedame ühiselt, kas oled minuga ühel arvamisel, armsam?“

Karusnahatööstus

Th. JUUSO

S. Karja t. 2, kort. 6 (teisel korral)
Töö täpne ja kiire. ♦ Hinnad mõõdukad!

SOOVITAN
prille

arstitähe järele
Zeiss Punktal ja
teiste paremate
firmade klaasidega, saavad kiiresti ja hästi
tehtud. Parandan päevapildi-aparaate,
binokleid, baromeetreid, täitesulepäid j. n. e.

Raekoja **A. SCHIEFNER.** Raekoja
pl. 12. pl. 12.

— End. HAUSEN. —

E. Vildtag.

V. Karja 9, Tallinn. Telef. 451-67.

Tubakasaadused. Paberossikestad. Tule-
tikud. Konservid. Kohv. Vilja-
kohv. Sigurid. Tee. Kakao.

Schokolaad. Kompvekid.

Kuivatatud puuvili

(kompott) ja

:: :: muud koloniaalkaubad. :: ::

MÜÜK EN-GROS JA EN-DETAIL.

A. Schapiro & Ko

Tallinn, Estonia puiestee 13. • Telefon 301-85

Ostetakse kõiksugu toores- ja metsloomade nahku
eksportimiseks. Maksetakse kõrgemaid päevahindu.

A.-S. Oskar Kilgase tööstus 10-aastane.

A.-S. O. Kilgase suka- ja trikoovabriku asutamisest möödus 8. aprillil 10 aastat. Selle aja jooksul on väikesest algusest arenenud suurtööstus, mis on omal alal suuremaid ja moodsamaid Eestis ja kus valmistatakse kaupu, mis oma hinna ja headuse poolest võistlevad välismaa kaupadega.

Väikesest tööstusest, kus alul töötasid ainult 33 töölise ja mis peamiselt valmistas sukki ja trikoosid, on saanud ettevõtte, mis töötab praegu kaugelt üle 300 töölise ja 420 masinaga. Tööstuses on mitmesugused osakonnad: sukatööstuse-, trikoo-, kangakudumise-, pitsi- ja paelteosakonnad. Kuni 1929. a. töötas Oskar Kilgas ainult oma kapitaliga. 1929. a. muutis ta oma ettevõtte aktsiaseltsiks põhikapitaliga 500.000 krooni, kuhu kuulub peaaktsionäärina O. Kilgas ja seitse suuremat en-gros firmat. Tööstuse peadirektoriks on endiselt Oskar Kilgas, kes juhib ettevõtet suure energiaga ja osavusega. Praegu asub tööstus Volta tänaval, endises „Volta“ tehaste hoones, mis oma suurte valgete ja õhurikaste ruumidega on eriti kohane sellele tööstusele.

Oskar Kilgas,
tööstuse asutaja ja praegune peadirektor.

O. Kilgase
tehaste
üldvaade.

Mitmesugust pudukaupa
soovitab
omast laost

F. Braschinsky ja Pojad.

V. Karja 12.

Pikk 15. **Th. Stempel** Tel. 437-37.
Asut. 1867.

**Linast riiet ja pesukaupa,
Aknaeesriideid,
Vaipu.**

Narwa Linamanufaktuuri saadused.

Aus leidja.

R. Urbani järele.

Ühest esimese järgu restoraanist väljus vanem härra, tema näost oli lugeda hästi-toidetud inimese endaga rahulolemist. Uksel peatus ta, sest tal tuli järsku meelde, et harilik lõunale järgnev sigar on veel suitsetamata. Ta võttis rinnataskust sigaritoosi ning valis sealt asjatundlikult sigari. Siis möödus ta oma aeglasel käigul mehest, kel närused kingad jalas, viletsa palitu krae üles tõmmatud ja kes näljase inimese ahne pilguga luges restoraani ukse kõrvale väljapandud toitude nimestikku. Oleks härra vaevaks võtnud vaadata näruses riides noormehe poole, siis oleks talle ka selle äkiline ärevus silma paistnud. Nii aga jätkas ta endasse-süvenenult oma teed, kuna too teine talle kannatamatusest värisedes järele vaatas, et siis kiirel sammul restoraani ukse poole tõtata, kus uksematil lamas paks rahatask. Ainsa pilguga veendudes, et teda keegi ei jälgi, haaras ta kiiresti rahatasku maast. Nagu unes silitas ta värisevi käsi rahapabereid, mis temale, kes nälgis juba neljandat päeva, tundus suure rikkusena.

Kõik see sündis ühe hetke jooksul, ning ta tahtis kiiresti kaduda, kui ta kohkudes nägi enda ees meest seisvat, kes temale suuri säravi silmi noomivalt otsa vaatas. Poiss tundis, kuidas talle veri näkku tõusis.

„Rahatask kuulub härrale, kes seal ees läheb,“ kogeles ta, siis jooksis ta kaotajale pikkade sammudega järele.

Kui ta ulatas härrale sõnatult tasku, haaras see taskusse koti järele ja seda sealt mitte leides, pööras imestanult kogu oma tähelepanu ausale leidjale. Ta küsis tema nime ning elukohta, ega suutnud maha suruda hämmastust, kui noormees

häbenedes seletas, et ta on kindla elukohata.

„Kui elatakse rahuloldavates oludes“, mõtles härra, siis ei ole see raske olla aus, ent kui nälgitakse — sääraseid ausaid inimesi, kes nälgideski ausaks jäävad, peab püüdma seltskonnale säilitada. Ta söötis noormeest, ostis talle uued riided, ja kui ta jälle sarnanes korralikule inimesele, võttis ta tema enda ärisse tööle. Noormehel, kes muutunud hulguseks oma kerge-meelsuse läbi ning siis enam kuskilt tööd ei leidnud, oli raske õppeaeg seljataga. Ta oli üliõnnelik, et sai jälle korralikuks inimeseks. Peremees usaldas teda rohkem kui ühtegi teist ametnikku, ja nii oli see endast arusaadav, et ta kiirelt edasi jõudis ning peagi rikka vabrikandi paremaks käeks sai.

Kui noormees juba prokuristi kohale oli määratud, saatis ta kord oma peremeest ühel ametikäigul, ja et juba hilja oli, palus vabrikant oma abilist õhtusöögile. Kui nad restoraani ees seisid, näeratas vabrikant, ning prokuristile meenus, et see sama koht oli, kus tema elu peremusele pöördus. Kuidas ta aga ehmatas, kui ta pilk langes kerjusele ukse kõrval, kes vaatas talle etteheitvalt.

Nagu tookord, nii tundis ta ka nüüd endale häbipuna näkku tõusvat ning otsustas pihtida kõik peremehele, kelle usalduse ta oli võitnud aastadepikkuse korraliku eluga. Lauas istudes algas ta: „Mees seal väljas juhtis mind oma etteheitva pilguga tol korral õigele teele“ . . .

„Missugune mees?“ küsis peremees.

„Kerjus“.

„Või nii,“ ütles vanahärra, seda meest tunnen ma juba ammu. Ta on pime.“

Prokurist kugistas kaua, kuni ta suutäie alla sai. Kui see tal viimaks korda läks, pööras ta osavalt jutu ärile.

Pime kerjus aga ei imestanud mitte vähe, kui talle keegi hiljem midagi kätte pistis, milles ta kohe suurema rahatähe ära tundis.

Lubage enesele ometi väikest laust,
ostke Richard Glassmanni ärist maiust.

Richard Glassmann.

Suurturg 1. Tartus.

Telefon 13-32.

Lugege Piiblit!

Ta on parim saatja elus ja surmas.
Kogu Eesti ainuvarustaja püha kirjaga

BRITI JA VÄLISMAA PIIBLISELTS

Rataskaevu t. 4, Tallinn.

Direktor Ahlgren sõidab ilma rahata.

Rootsi keelest.

See oli Lund-Stokholmi liinil. Rong tormas läbi Kesk-Rootsi maastikku. Ühes kolmanda klassi vagunis istus neli hästiriidetatud härrat: Karl Peterson, proovireisija, väheldase kasvuga ümarik härra, sõbraliku naeratava näoga; Napoleon Klingström, kaupmees; Johanson, notar, igapidi tubli notari eeskuju, näpits-prillidega, kõva kraega, õlitatud juustega. Neljas härra tutvustas ennast direktor Ahlgrenina. Ta oli elegantselt, kuid mitte silmatorkavalt riides.

Härrad sattusid kohe vestlusse. Notar pakkus sigarette. Sellest tekkis kõne tubakamonopolist.

Härra Klingström võttis konjakipudeli ja pakkus ka teistele. Keegi ei ütelnud ära.

Notar jutustas, et ta võtab protsente õieti igast tehingust. Härra Klingström seletas, et ta saab riided otsekohe vabrikust, nii tuleb tal 30 protsenti odavam. See on küll ülekohus rätsepate vastu, kuid lõpuks on igaüks endale kõige lähem ja tänapäev peab olema praktiline.

„Ja muidugi,“ tõendas ka direktor Ahlgren. „Igaüks peab vaatama, kuidas ta paremini läbi saab. Ja igaüks peab oma kasu silmas pidama. Paljud lepivad vähesega, mina aga mitte. Kas kõik või midagi — see on minu põhimõte.“

Kui sõidan näiteks raudteel, nagu praegu, siis sõidan ikka ilma et raha pruugiksini pileti peale kulutada. Mitte senti ei maksa ma oma pileti eest, ei ole veel iialgi maksnud. Juba sada korda olen sõitnud seda vahet ja ikka ilma rahata.“

Kolm härrat vaatasid umbusklikult direktori otsa. Tegi ta nalja? Pidas ta neid narriks? — Näis nii. Kuid ta oli nii tõsine.

Härra Klingström võttis esimesena sõna.

„Härra direktor, teie naljatate?“

„Ei sugugi. See on tõde.“

„Kuidas teete seda?“

Härra Ahlgren naeratas kavalalt.

„See on minu saladus,“ ütles ta. „Nii rumal ma ei ole, et selle välja lobiseksin. Ent see on tõesti nii nagu räägin. Oman abinõu ilma rahata sõita. See on tore asi. Ma ei satu ka iialgi seadusega vastollu. Ei raudteevalitsus ega politsei ei saa mulle midagi teha.“

Härra Ahlgreni kaasreisijad muutusid üha uudishimulikumaks, ja kui rong oli saabunud Stokholmi, siis ei lahkunud härra Klingström härra Ahlgreni kõrvalt. Nad läksid Grand-hotelli, ja hr. Klingström palus direktori eine-

tama, kus kostitas viimast ohtralt toidu ja veiniga.

Kui nad kohvi ja konjaki juure olid jõudnud ning sinasõprust joonud, müksas härra Klingström oma uut sinasõpra küünarnukiga: „Kuule, Ahlgren, kuidas sa õieti ilma rahata reisida saad?“

„Ei, mu kallis, minult ei saa sa midagi teada.“

„Kuid mulle võid sa ju jutustada. Luban sulle, et vaikin.“

„Võimatu.“

„Pakun sulle selle eest kümme krooni.“

„Ei!“

„Viisteist!“

„Ei!“

„Kakskümmend!“

Direktor raputas pead, ent Klingström muutus ikka pealetükkivamaks.

Kolmkümmend!“ pakkus ta.

„Ka mitte!“

„Viiskümmend!“

„Hm, anna sõna, et vaigid!“

„Minu ausõna,“ ütles härra Klingström pühalikult ja ulatas sõbrale 50-kroonilise raha.

„Nüüd tunnista üles!“

„Noh, olgu siis,“ ütles härra Ahlgren, pistes rahatähe tasku, „tahan sulle seda tasa kõrva sosistada. Ootan — kuni leian sinu suguse tola, kes minu reisuraha ära tasub. Nägemiseni!“ Ta tõusis üles, ja jättis oma uue sõbra sõnatult seisma.

Valmistame kõiksugu pakk-kaste
ja pakkimisvilla.

Kasti- ja
puukiutööstus „*Standart*“
Siimoni t. 1.

Tartu

Klaasivabrik

Riia tän. 125. Tartus. Telefon 4-82.

Valmistame igasuguse mahutusega

— valgest, pruunist ja tumedast
klaasist igaks otstarbeks —

pudeleid, purke, balloone jne.

Rikkalik valik laos.

Hinnad odavad. Nõudke hinnakirju!

Moe-, pudu- ja pesuäri

Vennad Lepp

Tartus, Kaubahoov nr. 2. Telefon 4-81

Soovitab suures valikus: triiksärke, kraesid, kaelasidemeid, siidi-kaelasalle, kindaid, trakse, sukki, sokke, taskurätte, meeste- ja naisterahva pesu, puuvillast ja villast trikoopesu, võimlemistrikoosid, pitse, pesatse ja kõiksugu hooaja moe-, pudu- ja pesukaupa.

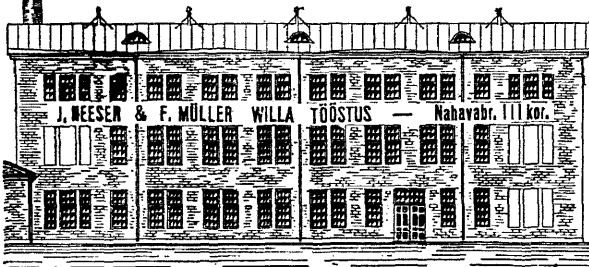
Vihmavarje ja jalutuskeppe. Käsitööniite D. M. C. ja C. B. Kootud villaseid naisterahva jakke ja veste. Villast lõnga rohkeis värves. Hommiku- ja võimlemiskingi. Kaabusid j. n. e.

Hinnad odavad.

Müük suurel ja väikesel arvul.

I. Neeser'i & F. Müller'i villatööstus

Tallinnas, S. Pärnu mnt. 76. Tel. 460-84.

— — (Nahavabriku peal III korral.) — —

—:—: Ostame piiramata arvul kodumaa villa. —:—:

Müüa: kõiksugu villast ja puuvillast lõnga, lõime-, koe- ja tahlilõnga, igat seltsi lambavillu ja puuvillavatti vabriku hinnaga — kodumaa ja välismaa omi. Võtavad töid vastu kraasimiseks, ketramiseks, korrutamiseks ja kaltsude ümbertöötamiseks lõngaks ja vatiks.

— Esimese järgu kiire ja korralik töö. —

Pärnu Linatööstuse A-S.

Pärnus, Rääma tn. nr. 38. Telefon. 125.

Suuremad ja täielikumad linaketramise, kudumise, värvimise, villakraasimise, ketramise, kalavõrgu kudumise, võrgulõnga ja nõõri vabrikud.

NÄITUSTEL KÕRGEMAD AUHINNAD (GRAND PRIX)

Vabriku kauplused: Jänesselja tn. 11, tel. 186 ja Vee tänaval nr. 9.

Laos müügivalmis: mitmesugust linast pesuriidet, käsitöö-, presendi-, koti- ja vahe-riidet. Läbilinast ja poolinast, lilleliste ja ruutmustritega pleegitud, pleekimata ja värvitud laudlina, käterätiku ja päevateki riideid, lõngad ja niidid, kalavõrgud puuvilla ja kanepi lõngadest, mitmesugustes jämedustes nõõrid ja köied.

Pärnu Linatööstuse A-s.

Aavasaksa.

Aavasaksa nimi manab silme ette imepehme valge põhjamaa öö. Meist, eestlastest, on paljud Soomes käinud, kuid vähesed meist on viibinud Aavasaksal, kus jaanipäeva ajal üldse ööd ei ole ja päike kogu aja paistab (muidugi siis, kui taevas pole kaetud pilvedega). Viibinud päeva paar Aavasaksal, kaotad aja mõiste, ning ka kell ei suuda siin palju aidata, sest valgus on ühesugune nii öö kui päeva ajal. Paar päeva enne jaanipäeva voolab Aavasaksale igast ilmakaarest rahvusvahelist seltskonda. Nende ridade kirjutaja kohtas Aavasaksal isegi paari Jaapani turisti ning üht Siiami preilit, kes olid tulnud imestama põhjamaa valgete ööde võlu. Kuid mitte ainustki eestlast ta ei kohtanud seal tol korral (eelmisel aastal olevat neid seal siiski käinud). Ja ometigi ei võiks reis Aavasaksale eestlastele suuri raskusi valmistada. Selle eest aga tasuks see ennast suurepäraselt — tutvuda selle omapärase kohaga kaugel põhjamaal. Arvatakse üldiselt, et peale põhjamaa tundrate on Aavasaksa ainuke lõunapoolsem koht, kust võib näha kõige täielikumalt suveöö päikest. Ka teisi mägesid pole põhja pool varjamas imeilusat ja unustamatut pilti üle Tornio jõe oru kaugusse. Nii Soome väikene linn Tornio kui ka rootsipoolne väike Haaparanta on neil päevil täis elu ja liikumist. Laevad ja raudteed üle riigi toovad vahetpidamata uusi külalisi juure. Tornioist on sihtkohale umbes 60 kilomeetri pikkune tee. Seal võib näha sel ajal igasuguseid sõidukeid ning turiste, võib kuulda igasuguseid keeli ja murakuid ja näha turiste igasugustes rõivastes. Kõigil neil on aga ühine siht: näha põhjamaa omapäraseimat looduse imet. Ning see öine koosviibimine (ei saa nimelt vahet teha, kas on öö või päev), paljude rahvuste erinevused, keelte segu, laulud ning hõisked, mängud ning tutvused kaugete ja lähedate

La Rotonde

(end. Oper-keller)

Esplanaadi ääres.

*Esimese järgu söögid
ühes täielise alkoholi-
lise puhvetiga.*

maade esindajatega, — kõik see loob seal kauges põhjas õhkkonna täis vendlust ja sõprust. Jah, tööpoolest imetoredad on põhjamaa lühikest aega kestvad valged suveööd. Eriliselt vaimustusid neist imeilusast pehmeist valgeist öist keevaverelised prantslased ja itaallased, kes seni olid lugenud raamatuid vaid põhjamaa karedast külmast ja seal talvel valitsevaist kõledaist tuulist. Nüüd mõjus see, mis nad siin nägid, neile ootamata rabavalt. Nad ei suutnud kuidagi välja arvutada, kui pikk õieti on see päev, mis kestis vahetpidamata kogu nende sealviibimise aja. O. Abroi.

Hotell

Cosmopolite

KALEVANKATU (Kalevi t.) 3.

Tel. 25-847.

Soovitab ilusaid tube
mõõdukate hindadega.

Sealsamas restoraan ja söögisaal.

Kaivohuone restoraan

(Kaivopuisto) Helsingis

Dancing-kabaree.

Lauad. Tel. 38507 ja 31590

Les Trois Favorites.

Kõige ilusam
tantsutrio maailmas.

Lauljad

Thure Sahve.

Vaba sissepääs

Hiilgav eeskava rahvusvaheliste nimedega kunstnikelt

Tantsijate paar

Conchite & Rocco

Orkester

Melody Boys.

=====
Parim ja suurim tantsupalee Soomes. =====

„Veel täna öösel ootab teid surm!“

B. Fleming.

Härra Lakington istus peale rikkalikku õhtueinet oma mugavas tugitoolis. Tema lähedal väikesel laual oli kristallpudelis sätendav portvein. Ta luges huvitavat raamatut, seal segas teda järsku kloppimine uksele.

Vastumeelselt asetaski ta raamatu lauale, sammus esikusse ning avas ukse. Sisseastuja ei saanud just erilisel lahke vastuvõtu osaliseks.

„Härra Lakington, usun, teie ei tunne mind enam. Olen politsei-inspektor Hudson.“ Pahameeleilme kadus härra Lakingtoni näolt. Ning sõbralikult ütles ta:

„Muidugi tunnen ma teid, armas Hudson. Astuge aga sisse.“ Ta sammus söögituppa ning ütles: „Palun istuge, Hudson, siin on üsna mugav tool. Süüdake sigar! Soovite portveini või whiskeyt soodaga?“

Inspektor süütas sigari ning palus whiskeyt soodaga.

Sir Lakington valmistaski whiskey segu, siis, valades endale klaasi portveini, istus ta oma endisele kohale. „Mulle on väga meeldiv teid jälle näha, inspektor.“

„See on väga lahke teie poolt.“

„Arvan, et ei eksi, kui usun aimavat põhjust, mis teid siia tõi.“

„Teie arvamine on õige.“

„Meie sõber Masson viibib jälle vabaduses?“ Inspektor noogutaski pead. Ta vabanes neljateistkümne päeva eest.“

„Nagu ma teda tunnen, ei saa oletada, et paar aastat puhkust, mida ta meie kaasabil nautis, teda parandanud oleks.“

„Täitsa õige,“ tõendas ka inspektor. „Juba kaks tundi peale vanglast laskumist viibis ta jälle oma endiste kaaslaste keskel.“

Sir Lakington kehtaski õlgu: „Kui see nii on, siis langeb ta pea jälle teie kätte.“

Inspektor asetaski klaasi lauale ning ütles: „Tulin teid hoiatama.“

„Arvasin seda juba isegi. See on teist ülilahke.“ Ilma et minutikski külma rahu kaotanud oleks, süütaski ta uue sigari.

Inspektor vaikis kuni tuletikk oli kustunud. „Politsei sooviks väga, et teie seda asjaolu väärικalt hindaksite. Masson ei pörka isegi mõrtsukatöö eest tagasi. Ja teile võlgneb ta tänu selle eest, et sattus vangi...“

See oli küll ainult juhus, kuid tahan olla avameelne, see rahuldaski mind väga.“

„Kas teid ei olnud teistkordsel asja harutamisel?“

„Ei, viibisin tol korral Aafrikas tiigrijahil.“

„Kui oleksite viibinud kohtusaalis, oleksite peale seda, kui tema edasikaebtus tagasi lükati, teda müristaval häälel kuulnud ähvardavat: „Õelge Lakingtonile, et taban ta ühe kuu jooksul peale vangist vabanemist!“ Arvan, et seda ähvardust tuleb võtta tõsiselt.“

„Usun küll,“ arvas Lakington, et peaksin nüüd olema õige rahutu. Kuid Massoni ähvardused jäitavad mind külmaks. Ma ei katvate nende pärast tulevikus oma eluviisi põrmugi muuta.“ Ta valas endale klaasi portveini. „Ja pealegi arvan ma, et lähemas tulevikus on kõik tema huvi suunatud sellele, kuidas kergendada teiste inimeste varandusekoormat, nii ei hakka ta sugugi aega kulutama, et minule kätte tasuda. Ja pealegi teate ju isegi, et vanasõna ütleb: „Haukujad koerad ei hammusta.“

„Teie olete liiga optimistlike vaadetega,“

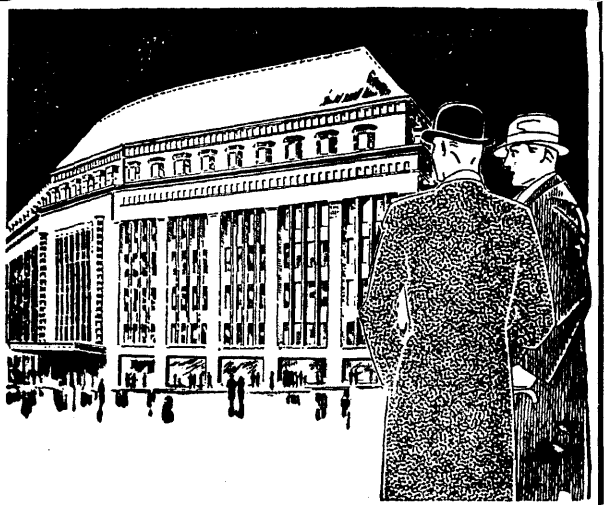
Meie eriosakondadest on teil võimalus leida meeldivaid reisumälestusi Soomest.

Soome suurem kaubamaja Helsingi kesklinnas

Kaubamaja

Stockmann

Helsingis

ütles inspektor. „Massoni taolised inimesed ei ähvarda asjata. Tulin teid hoiatama, sir Lakington. Meie saime teada, et ta kohe peale vangist vabanemist selleks samme astus, et üles leida teie praegust elukohta.“

Sir Lakington sirutas ennast oma muga-vas istmes ning naeratas inspektori murelikku ilmet nähes. „Hudson, see on ju õige huvitav, teie tõite mulle veidi erutust, mille järele ma juba igatsust tundsin. Huvitav lugu: mõrtsukas valvab lävel.“

Telefon helises. Sir Lakington haaras toru järele. „Hallo! Jah, siin on sir James Lakington.“ Kuid järsku jahmatas ta siiski. Sõnad, mis telefonist kostsid, sundisid teda hetkeks nõutult vaikima.

„Olete see teie ise, Lakington? Teatan teile, et te surete veel täna öösel.“

Ei olnud põhjust kahelda. See oli Massoni hääl. Sir Lakington kogus ennast kohe.

„See on ju õige huvitav teade, härra Masson“, vastas ta rahulikult häälel.

Ta nägi, kuidas inspektor püsti kargas. Telefonist kõlas kerge pilkav naer.

„Arvasin isegi, et te mind mu hääle järele ära tunnete. Kuulete mu häält täna öösel veel kord — ja see jääb ka viimseks, mia teie siin maailmas kuulete. Nii siis nägemiseni!“

Kaupade veoks Soome, Soomest või Soome kaudu, samuti ka reisuks Soome või Soome kaudu tarvitage „Soome“ laevaliini auri-
kuid

Soome aurulaevaselts

Helsingis.

Telegr. aadr. „FINSKA“.

Kõige suurem laeva-
ühisus Soomes.

Helsingisse sõitjatele
tähelepanemiseks!

„Torni-hotell“ Helsingis

pakub Teile kõige odavamate hindadega kõige suuremat mugavust. 13-dal ja 14-dal korral — kohvik-restoraan toreda vaatega linnale ja ümbrusele.

Telefon 30=611
Telegr. „Torni“

Sir Lakington asetas toru oma kohale ning sõnas inspektori poole pöörates: „Härra Masson võttis vaevaks mulle isiklikult sellest teatada, et ta veel täna öösel minu eluküünalt kavatseb kustutada. Täpset aega ta küll ei teatanud, kuid selle peame vististi juba tema hooleks jätma.“

Inspektor ruttas telefoni juure. Kui ta telefoni toru oma kohale riputas, ütles ta: „Kõne oli avalikust kõnepunktist. Mida kavatsete nüüd ette võtta?“

Lakington tühjendas rahulikult klaasi. „Armas inspektor, teen seda, mida kavatsete teha, enne kui teile ukse avasin. Loen selle raamatu lõpuni ja siis — eeldades muidugi, et Masson selleks ajaks minu eluküünalt kustutanud ei ole — lähen magama.“

Inspektor arutas enamisi: See telefoni-kõne ei meeldi mulle. Midagi on seal kahtlast.“

„Minule on kõik selge. Massoni tähtsam omadus oli kiitlemine. See telefoniteade oli täitsa tema iseloomu kohane.“

„Sellest kõnest kostis palju rohkem kui usute,“ vastas inspektor. „Masson oskab vajaduse korral end ohjeldada. See telefoni-kõne tähendas seda, et ta on õige kindel omas asjas.“

Inspektor jalutas erutatult toas edas-ta-

gasi. „Kas peale teie veel keegi selles korteris magab, sir Lakington?“

„Ei keegi, see on poissmehekorter. Enne hommikut ei tule keegi siia.“ Sir Lakington popsutas rahulikult sigarit.

„Masson on kuradi kaval,“ pomises inspektor närviliselt. „Kui ma ainult teaksin, kuidas selle telefonikõnega lugu õieti on!“ Ta astus akna juure, tõmbas eesriided kõrvale ning vaatas tänavale. Siis pööras ta järsku ümber: „Sir Lakington, sooviksin, et teie täna öösel mitte üksi oma korteris ei viibiks.“

„Armas inspektor,“ kostis Lakington kerge ärritusega hääles, „olen teile muidugi tänulik, et minu pärast mures olete; kuid kui osav ka Masson ei ole, ma ei usu, et ta täna öösel mind tülitama võiks tulla. Minu korteris, mis asub ühe Londoni kõrgema maja viiendal korral, on aknad vastu tänavat. Tänav on rahvarikkamaid. Ainuke üks on see, mille kaudu teie tulite, selle aga lukutan ning lükkan ka riivi ette. Ilma kära tekitamata ta ei pääse ukse kaudu sisse. Akna kaudu mind surmata on samuti võimatu, sest et vastasolevad majad on palju madalamad. Tunnen end siin täitsa väljapool hädaohtu ning loodan, et isegi saatulikult kaval Masson mulle siin midagi teha ei saa.“

Esplanaad-Kapella

Helsingis Helsingis

Lunch ja lõuna,

samuti toidud à la carte kogu päev.

Muusika kl. 13—16, 17—19 ja 20—23.

Hotell

Karelia

Helsingis — Scomes

Telefon 20-016

Esimesejärgu perekonnahotell

Telegr. aadr. „Karelia“.

„Peaksin õieti sellega leppima, kui ainult seda telefonikõnet ei oleks olnud,“ ütles inspektor.

Sir Lakington naeris: „Minu armas Hudson, peate seda asja liiga tähtsaks. Meie ühine sõber tunneb juba sellest mõttest lõbu, et valmistab mulle võimalikult uneta öö; see on kõik.“

Inspektor kehtas õlgu: „Sir Lakington, see oli minu kohus teid hoiatada, ning seda ma tegin. Nüüd aga lahkun ma.“ Ta kummardus ning sammus ukse poole. „Palun, ärge tülitage end asjata, leian juba üksi väljapääsutee. Head ööd! Loodan, et kõik läheb hästi.“ Ning kiirel sammul lahkus ta toast.

Hetk hiljem kostis ukse lukkulangemine. Sir Lakington istus mõne minuti vaikselt. Tema näost paistis üleolev pilkav ilme. Ta silmade ette kerkisid olud, millistes vangistati Euroopa osavaim kalliskividevaras Masson. Massoni vangistamine oli ainuüksi tema teene. See juhtus kuus aastat tagasi hertsog Lincolnis suvilas.

Ta kahtlustas Massoni, kes oli tol korral lugupeetumaid külalisi, seadis talle püünise ning tabas ta teolt. Iialgi ei suutnud Lakington unustada Massoni näoilmet, kui too tema poole tunnistajate pingile vaatas. Ning kohtuotsus oli: 5 aastat vangistust. Nüüd nägi ta selgesti neid vihast vätkuvaid silmi enda ees. Onneks ei kuulunud ta nõrga närvidega inimeste hulka. Üle poole enda elust veetis ta hädaohule silmi vaadates, kuid Massoni ähvardav-vihase pilgu all tundis ta siiski ainus kord elus kerget värint end läbistavat. Ta aetas sigariotsa tuhatoosi. Kell lõi kümnendat tundi. Nüüd oli juba pool tundi sellest möödunud, kui Masson telefonil kõneles. Lakington tõusis aeglaselt, sammus eesruumi ning lükkas uksele riivi ette. Siis läks ta tagasi söögituuppa, jättis aga vaheukse lahti, nii et ta iga klõbinat võis kuulda; siis võttis ta jälle raamatu ning jätkas lugemist.

Ta luges ühe lehekülje ja pani siis raamatu lauale. Imelik seiklusehimu oli teda haaranud, seiklustung, nagu ta seda tookord tundis, kui hoiatustest hoolimata ürgmetsa tungis. Ta istus ning kuulatas.

Majatelefon helises.

„Keegi noor daam soovib teiega rääkida,“ teatas uksehoidja. „Ta ütleb, tal olevat tähtis põhjus. Kuid oma nime ta ei ütle!“

Sir Lakington viivitas. Tugev erutus haaras teda. See oli juba midagi erilist. Nüüd näis asi juba huvitavaks muutuvat. Kui kostis tasane koputamine uksele, avas ta. Kahvatu, mustajuukseline noor daam pikas valges mantlis, kuid kübarata seisis lävel.

Sir Lakington astus kõrvale ning sõnas: „Palun astuge sissel!“ Siis sulges ta ukse daami järel: „Teil ei ole loodetavasti midagi selle vastu, kui lükkan riivi ukse ette? Loodan, et teate isegi, mis seda põhjustab.“

Daam vaikus.

Lakington viipas käega söögitoa suunas. Daam sammus eel. Ühe hetke vaatlesid nad vaikides teineteist. Daam oli kahvatu-sele vaatamata ebaharilikult ilus. Ta pilk oli kindel, kuid vali.

„Noh,“ küsis Lakington viisakalt, „mis on teil selle asjaga tegemist?“

„Teie teate siis juba?“ küsis daam tasa. Lakington naeris: „Vast ehk olete isegi Massoni asemel tulnud, et saata mind teise ilma?“

Vastust ei tulnud. Viisakalt pakkus Lakington tooli. „Palun,“ küsis ta, „mida võiksin teile pakkuda?“ Võin teile soovitada portveini. Kui mind juba tappa kavatsete, siis lubage mulle vähemalt, et enne veel oma peremehe kohuseid võiksin täita . . .“

„Täna, ei,“ kostis daam tõrjuvalt. Lakington pidas oma kerge naljatooni peale vaatamata daami teravalt silmas.

„Ootan juba ligemale pool tundi mingit elumärki härra Massoni poolt,“ ütles ta. „Teie tulek igatahes üllatas mind.“

Suomen
Käsityön Ystävät O. Y.
(O.Ü. Soome Käsitöösõbrad)

Helsinki, Fabiankatu 27.

Kanstkudumistööd.

Sobivad reisumälestused.

O.Ü. Käsitöö Soomes.

Helsinki. 4. Mikonkatu 4.
Telef. 27659.

Kõiksugused käsitöötarbed ja reisumälestused.

Vanem omasarnane tööstus Soomes. o o

Daam vaatas talle kindlal pilgul otsa: „Kas teadsite, et ta kindlasti tuleb?“ küsis ta viivitades.

„Muidugi,“ naeratas Lakington. „Ta oli nii lahke ja teatas oma tulekust telefoniteel. Ning nüüd ootan ma asjade hargnemist.“

Ta nägu muutus tõsiseks ning ta häälekõla kindlaks. „Pealegi huvitab mind teada saada, missugust osa teie selles asjas etendate, ning missugune side on teiesuguse daami ja Massoni taolise mehe vahel.“

„Olen tema naine.“

Lakington vaatles teda imestanult. „Tema naine? Ma ei teadnud, et . . .“

Daam naeratas kibedalt: „Jah, oleme juba viis aastat abielus.“

Järgnes rõhuv vaikus.

„Usun, et mõistan teid,“ ütles Lakington. „Teid sundis puht inimlik tunne ja vahvalt tulite siia, et mind hoiatada, kuid usun, et teil ei ole põhjust karta. Teie abikaasast ei saa täna öösel mõrtsukat.“

Daam vaatas toas ringi: „Ta tuleb kindlasti.“

„Ta oli küll nii viisakas, et teatas mulle oma tulekust,“ ütles Lakington. „Olen tõesti uudishimuline, kas ta kukub laest alla, või põmmutab mind põranda alt surnuks. Või teate teie midagi tema kavatsustest?“

Daam raputas pead: „Kui ta ütleb, et tuleb, siis tuleb ta ka kindlasti. Asjata ei oleks ta oma tulekust teatanud.“

„Kas arvate telefonikõnet?“ Lakington naeris. Inspektor Hudson oli teiega ühel arvamisel.“

Daam kargas üles. Ta näos peegeldus hirm. „Inspektor Hudson?“ küsis ta.

„Ta tuli mind hoiatama,“ seletas Lakington. „Teil ei tarvitse siiski rahutust tunda. Ma saatsin ta ära. Kuid teid ma ei saada ära, kui soovite jääda. Kuid oleks parem, kui istuksite, proua Masson. Teie näite usuvad, et teie abikaas võimatuid asju suudab korda saata. Kui see nii on ja kui teie

Soome sõitjaile

soovitame kõiksugu valmis karusnahakaupu ja karusnahku, nagu kasukmanteleid, boasid j. n. e.

Maksta võib ka Eesti kroonides.

O. J. Hilbert, Lähtinen & Kumpp A. B. Helsingfors, Kasärngatan 25.

vähegi teda mõjutada suudate, siis palun jääge. Meil ei jää muud üle kui oodata.“

Daam istus uuesti. Lakington pakkus talle paberossi, daam tänas, kuid ei võtnud. Mõneks silmapilguks vaikisid nad mõlemad. Ainult tänavalt kostis autode mürin. Noor naine istus kangelt toolil, ta pilk oli suundunud uksele. Terves ta isikus väljendus ootus. Lakington suitsetas rahulikult ilmel. „Kardan,“ ütles ta viimaks, „et tänane õhtu toob teile pettumust.“

Daam vaikis ikka veel. Kuid sel hetkel, ilma et daam end oleks liigutanud, pani Lakington tähele muudatust temas, ning see tuletas talle meele hädaohtu, milles ta viibis. Tahtmatult pöördus ta uksele. Richard Masson seisis uksele, teda teravalt silmitsedes. Tapariist paremas käes oli Lakingtonile sihitud.

„Tervis, sir Lakington, loodan, et ei lasknud teid liiga kaua oodata,“ ütles ta.

Lakington vaatas talle tardunult näkku: „Ärge liigutage end! Olge nii lahke ja pange käed tooli toele! Tänan. See üllatab teid nähtavasti, et näete mind siin.“

Sir Lakington suutis end vaevu valitseda. Massoni kavatsuste kohta ei võinud olla kahtlust, sest tema nägu väljendas halastamatut viha. Kuid mees toolil ei tunnud hirmu.

„Härra Masson, lubage küsida, kuidas pääsesite sisse?“

Richard Masson naeris.

„Oh see oli kerge. Viibin juba neli tundi siin.“

„Neli tundi? Ja telefonikõne . . .?“

„Telefoniga kõnelesin teie võõrastetoast. Ehk mäletate veel, et olen väljaõppinud elektrotehnik. Seda oskust vajasin oma elukutse juures. Teie äraolekul pääsesin raskusteta teie korterisse ning seadsin selle väikese telefonijuhe valmis.“

„Mõistan,“ ütles Lakington kiitvalt, „see oli hea mõte. Soovin õnne!“

„See tegi mulle nalja,“ kostis Masson son jahedalt. „Kuid meie hea sõbra Hudsoni tulekut ma ei kuulnud, ja kui ma teile helistasin, ei olnud mul aimdust, et teie üksi ei ole. Siis aga valmistas see mulle lõbu teda uskuma panna, et ma automaadist kõnelen. Ning pealegi ei teadnud teie kumbki arvata, et ma siin viibin.“

„Pean tunnustama,“ ütles Lakington, see oli meistrivõte.“

Mõlemad mehed mõõtsid teineteist. Naine ei liigutanud end ja vaikis. „Jah,“ algas Lakington jälle, „ja nüüd, kus viibite siin . . .?“

Inetu naeratus ilmus Massoni näole. „See revolver ei tee häält — see on mu oma leiutus. Homme hommikul leitakse teie laip..“

Sir Lakington kehtas jälle õlgu. „Huvitav kavatsus. Ehk soovib teie abikaasa väikese vahemärkuse jaoks sõna?“ Ta pöördus daami poole: „Proua Masson, kui tulite selleks siia, et oma abikaasale head mõju avaldada . . .“ Kuidas naise näoilme sündis teda oma kõnet hämmastanult katkestama. Naise silmis välkus meeletu viha. Ta käed olid nii tugevalt kokku surutud, et veresooned näisid peenikeste siniste niitidena. „Tulin vaatama, kuidas ta teid tapab.“

Sir Lakington vaatas talle ehmunult otsa.

Sams

Kohvi-hommikeined,
keskhommikusöök ja
lõunad ning tee-õhtu-
söök, peale selle à la
carte kogu päev.

Oma kondiitritooted.
Mõõdukad hinnad.

Ühisus „Võhma Eksporttapamaja“

Võhmas, telefon 42.

Peekonsigade ostmine aasta ringi. Tapapäevad:
igal esmaspäeval ja kesknädalal.

Ühisus „VÕHMA EKSPORTTAPAMAJAL“ on oma
vorstitööstus Võhmas ja oma lihakauplus
Viljandis, Posti tän. nr. 18, telefon 3-15.

„Võhma Eksporttapamaja“ tööstussaadusi
tarvitavad kõik perenaised nii maal kui linnas.

Ühisus „VÕHMA EKSPORTTAPAMAJA“.

„Teie tulite selleks . . .“

Surnukahvatul näol seletas daam: „Ta palus mind mitte tulla, kuid ma pidin siiski tulema. Neli aastat tagasi oleksin teid ise tapnud, kuid ta võttis mult töotuse, et jätkasin selle tema hooleks, kuni ta vanglast vabaneb. Ja ootasin igatsusega seda silmapilku. . .“ Ta karjus ärritusest: „Neli pikka piinarikast aastat on meie seljataga, kuid selle eest nõuame teilt täna tasu. Mahalaskmine on teile liiga kerge surm. Mina oleksin teid piinanud, kuid minu mees ei tahtnud seda. Rõõmustaksin teie kannatusi nähes . . .“

„Pea!“ hüüdis Masson teravalt. Järgnes lühike vaheaeg. „Meie oleme kõigi ettevalmistustega lõpul, Lakington,“ jatkas ta. „Enne kui teid hommikul leitakse, oleme meie Inglismaalt lahkunud. Ja siis on selleks juba tublimaid mehi vaja, kui teie Hudson, et meid veel üles leida . . .“ Nüüd järgnesid sündmused üksteisele nii kiirelt, et Lakington neid vaevalt taipas. Tugevad käed haarasid Massoni seljatagant, revolver visati nurka; Masson vankus ning langes valuhüüdedega põrandale. Hetk hiljem kostis käeraudade kõlin.

„Istuge, proua,“ kõlas kare hääl, „ja ärge liigutage ennast enne, kui meie seda lubame.“ Daam kuulas sõna, kuid sõimas inspektorit.

Sir Lakington tõusis toolilt; ta oli siiski põrutatud. „Hudson . . .“

Inspektor oli oma krae ja kaelasideme korraldamisega ametis, mis lühikese võitluse jooksul korratusse oli sattunud. „Mõtlesin,

et nüüd on paras aeg vahele astuda, asjakäik hakkas juba hädaohlikuks muutuma.“

„Kuid teie lahkusite ju siit. Kuulsin ju ometi, kuidas uks lukku langes.“

Inspektor Hudson naeris: „Seda küll, kuid võib ju kaht viisi ust sulgeda: seestpoolt ja väljastpoolt. Mina sulgesin ukse seestpoolt ning peitsin enda siis eestoa kappi. Mul oli seal õige mugav, kuni saabus hetk, mil mind vajati.“

Ta kummardus ja tõstis üheainsama tõekega Massoni jalule. Mulle ei tulnud meelegi teid üksi jätta, sir Lakington. Mul oli käsk teid silmas pidada, ning seda käsku pidin täitma. Kuigi inimesed loobuvad meie abist, meie ei jäta neid siiski sarnaste daamide ja härrade küüsi. Ehk olete vast nii lahke ja helistate uksehoidjale, ta kutsugu kohale politseinik ning auto.“

NAHAVABRIK

Lilleküla, Tuuliku t. 45,

omanik **M. SMIDOV,**

valmistab võistlemata headuses igat sorti nahku, nagu juht-, talla- ja voodri- nahku. Võtab vastu kõiki seltsi nahku parkida, vahetab valmisnahku toores- nahkade vastu, ostab tooreid nahku, paju- ja kuusekooori ja müüb valmis- :— naha saadusi. :—

HINNAD VÕISTLEMATA ODAVAD.

Tarvitage kuumal ajal

H. Laosi

limonaaditehase karastavaid

☉ ☉ jooke. ☉ ☉

KONTOR:

Tallinn, S. Tartu m. 13.
Telef. 304-46.

Katuseplekki I-a sort

Valget plekki, J. C.

Inglistina

pankades ja väikestes

kangides

soovitab **V. Vunder**, Suur Patarei tän. 6.

Asfalt- ja katusepapi-
vabrik.

Omanik ins. Johannson.

Asut. 1921. a.

Tallinn, Tulika tän. (end. Maieri keemia-
tehases)

Telefon 464-10.

Kirjad: Tallinn, S. Karja tän. 18. Tel. 447-57.

Esimese järgu katuse- ja isoleerpapp.

Eriala: kleebitud pappkatuste tege-
mine. Katusevärvide valmistamine.

Tähtis kõigile!!!

Odavamini kui kuskil mujal
valmistan kõiksugu

silte, plakaate, reklaamsilte, kinoreklaame.
Äriakendele rippuvaid klaassilte kullaga ja
reisi klaassilte. Igasuguseid joonistusi klaa-
sile, reklaamkaste, valgustusreklaame. —
Joonistused täpsed ja korralikud. Akende ja
muid dekoratsioone ja dekoreerimistöid.
Kõiksugu kavandeid.

Töötan väljamaa juhtnööride järele.

Kunstmaaler- dekoraator Leo Tallinnas,
Kullasepa 2.

A. L. „Suomi“

suvine sõiduplaan 1933

Tallinn-Helsingi.

Väljasõit Tallinnast

igal kesknädalal k. 9.30 homm., igal lau-
päeval k. 9.30 homm.

Väljasõit Helsingist

igal esmaspäeval kell 10.00 e. l., igal reedel
kell 10.00 e. l.

Sõidu kestvus umbes 4 tundi.

Sõidupiletite hinnad:

I klass (kajuti koht) kr. 12—, II klass (salon-
gis) kr. 10, — ja III klass kr. 8. Lapsed
4—10 aasta vanuseni maksavad pool hinda,
kui nad kajutis omaette aset ei vaja.

Gruppides sõitjatele hinnaalandus.

Esindus Tallinnas.

A.-S. Tallinna Laevähihisus

S. Karja 18. Telef. 426-90 (4 liini).

Helsingis: John Nurminen 0—9.

Peale selle toimetavad piletite müüki:
Eestis: A-S. Eesti Reisibüroo Tallinnas ja
Tartus, Eesti Turistide Ühing, Tallinnas;
Rahvusvaheline **Magamisvagnite** Selts.

Saksamaal, Varssavis, Kaunases j. n. e.
müüvad pileteid M. E. R. ehk Rahvusvahe-
line Magamisvagnite Selts. Õigust muutmi-
seks reserveeritakse.

Tarvitage pesupulbrit

☉ „Bonzo“ ☉

Keemiatööstus **Th. Tiilmann**,

Tallinn, Tulika t. 11.

Telefon 431-52.

Gustav Pihlakas.

Paberikaupade, kirjaümbrike, köitmis- ja
lineerimistööstus.

Tallinn, Vaksali pst. 2. Telefon 434-79.

Valmistab ja müüb:

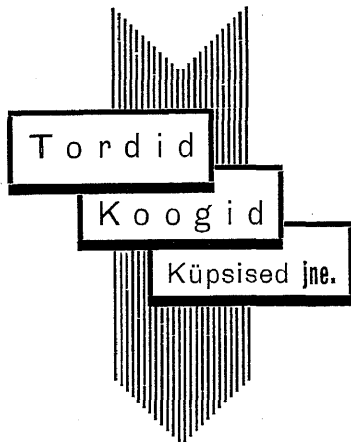
Kirjaümbrike igas suuruses ja värvis, vood-
riga ja ilma. Postkaardi- ja amatööralbumeid.
Suures valikus lihtsas kuni kallihinnalise
nahkköiteni. Kontoriraamaruid. Registraato-
reid. **Kiirõmblejaid. Aktsiisi. Kaustikuid.**
Dokumentide mappe. Kirjablokke. Ilupabe-
reid mappides. Block-notes'e. Taskuraama-
tuid lihtsaid ja linaseid. Postpabereid lihtsaid
ja iluköites. Kirjaaluseid. Kirjamappe. Paberi-
korve. Teadaannete lehti igas kaustas. Kuld-
kirjatrükki. Iluköiteid.

Töö võistlemata headuses.

Hinnad mõõdukad.

:: Vanim pealinna ::
kondiitriäri ja kohvik

H. Feischner,
Harju t. 45. Tel. 445-00.

—: Ületamata headuses. —:
Tortide tellim. täidetakse igal ajal täpselt.

Uus patent!

Aluminol.

Uus vedelmetall, millega igaüks kodusel viisil külmalt võib parandada alumiiniumist, plekist, emailleeritud nõusid.

Parandatud nõud kannatavad keetmist.
Nõudke rohu-värvikauplusest.

K. Reinmann, Tallinn, S. Tartu mnt. 13. Tel. 310-21.

Tarv. õpetus: Parandatavad auklised kohad rasvaollustest täiesti puhtaks teha. Aluminoli tarvilisel määral mõlemale poole peale panna ning 2–3 tundi kuivada lasta.

Gumol parim ja ainukene kummiliim, mis ka ühtlasi vulkaniseerib. Liimitud asjad ei tule suvel palavaga lahti.

K. Reinmann, Tallinn, S. Tartu mnt. 13.

Rudol

parim veekindel nahaliim, naha, portsel-, fajansist, savist j. n. e. asjade kleepimiseks.

Grammofoni noote.

A.-S. „D. Mirvitz ja Pojad“

Tartus, Raekoja 6, tel. 3-83.
Tallinnas, S. Tartu mnt. 13, tel. 306-81.

Portselan-,
Fajanss-,
Kristall-,
Klaas-,
Email-,
Suurim
Alumiinium-,
Alpaka-,
Nikkel-,
Lambi-,

maja-,
köögi-,
valgustarvete ja iluasjade suuräri
Eestis.

Betoontoru-tööstus

Paldiskim. 42-a. O. Varev Veerennit. 29-a.
Telefon 429-87. Telefon 462-01.

— Tallinn —

Soovitab odavate hindadega:

tsementtorusid, kaevurõngaid, põllutorusid,
müüri-, õõnsaid, parkett- ja katusekive,
aiaposte, tsement ja terrazzo hauakaste.

Keemiatööstus

H. VICHMANN

Tallinn, Paldiskim. 20. Telef. 434-64

Soovitab jällemüüjatele saapakreeme

„Neva“, „Novus“, „Vau“ ja
eriline uudissort „Cirage“,
mis iseäranis kõrgeväärtuslik.
Veesaapamääre „Kalamees“.
Metallipuhastuse pulbrit,
„Vola“, küünlaid, jõuluküün-
laid j. n. e. ○ ○ ○ ○

Balti Päästeselts Eesti Rannasõidu Liin

Tallinn, Viktooria sild Nr. 3. Telef. 306-85

1933. a. SÕIDUPLAAN.

Ühendust peavad I kl. reisijate ja kaubaveo aurulaevad.

1933. a. SÕIDUPLAAN.

a/1 „EESTIMAA“

Tallinna—Rohusadama—Kuresaare liinil.

Maksev 29. aprillist kuni 10. juunini ja peale 31. augusti kuni navigatsiooni lõpuni.

Minek:	Tallinnast	igal laupäeval	kell 11.00	Tulek:	Rohusadama	igal laupäeval	kell 20.00
	Rohusadamast	„ „ „	22.30		Kuresaare	„ pühap.	„ 7.30

TAGASISÕIT.

Minek:	Kuresaarest	igal kesknäd.	kell 16.00	Tulek:	Rohusadama	igal neljapäeval	kell 1.00
	Rohusadamast	„ neljap.	„ 3.00		Tallinna	„ „	„ 11.00

Tallinna—Rohusadama—Kuresaare—Riia liinil.

Maksev 10. juunist kuni 31. augustini.

Minek:	Tallinnast	igal laup.	kell 13.00	Tulek:	Rohusadama	igal laupäeval	kell 21.00
	Rohusadamast	„ „ „	22.30		Kuresaare	„ pühap.	„ 7.30
	Kuresaarest	„ esmasp.	„ 20.00		Riiga	„ teisip.	„ 8.00

TAGASISÕIT.

Minek:	Riias	igal teisip.	kell 20.00	Tulek:	Kuresaare	igal kesknäd.	kell 7.00
	Kuresaarest	„ kesknäd.	„ 18.00		Rohusadama	„ neljap.	„ 3.00
	Rohusadamast	„ neljap.	„ 4.00		Tallinna	„ „	„ 12.00

a/1 „DAGMAR“

Tallinna—Kärdla—Taaliku—Orisaare—Triigi—Sõru—Panga—Ninase—Vaigu—Kihelkonna ja Heltermaa liinil.

Maksev navigatsiooni algusest kuni 15. septembrini.

Minek:	Tallinnast	igal neljap.	kell 8.00	Tulek:	Kärdla	igal neljap.	kell 16.00
	Kärdlast	„ „ „	19.00		Taaliku—Orisaare	„ „	„ 24.00
	Taalikult	„ reedel	„ 6.00		Triigile	„ reedel	„ 7.00
	Triigilt	„ „	„ 10.00		Sõrule	„ „	„ 11.00

TAGASISÕIT.

Minek:	Sõrult	igal laupäeval	kell 17.00	Tulek:	Triigile	igal laup.	kell 18.00
	Triigilt	„ „ „	22.00		Taaliku—Orisaare	„ „	„ 23.00
	Taalikult	„ pühapäeval	„ 11.00		Heltermaale	„ pühap.	„ 13.00
	Heltermaalt	„ „ „	14.00		Kärdla	„ „	„ 16.30
	Kärdlast	„ „ „	22.00		Tallinna	„ esmasp.	„ 6.00

M ä r k u s : Kaks korda kuus jätkab a-1 Dagmar oma tuurreisu Sõrult üle Panga, Ninase, Vaigule ja tarviduse järgi kuni Kihelkonnani. Sõidab Sõrult välja reedel kell 12 ja Vaigult—Kihelkonnalt laupäeval kell 8.

Maksev 15. septembrist kuni jääolud lubavad.

Minek:	Tallinnast	igal keskn.	kell 8.00	Tulek:	Kärdla	igal keskn.	kell 16.00
	Kärdlast	„ „ „	19.00		Taaliku—Orisaare	„ „	„ 24.00
	Taalikult	„ neljap.	„ 7.00		Triigile	„ neljap.	„ 8.00
	Triigilt	„ „ „	10.00		Sõrule	„ „	„ 11.00
	Sõrult—Pangale, Ninasele, Vaigule	„ „ „	12.00		Vaigule	„ „	„ 20.00

TAGASISÕIT.

Minek:	Sõrult	igal laup.	kell 15.00	Tulek:	Triigile	igal laup.	kell 16.00
	Triigilt	„ „ „	20.00		Orisaare—Taaliku	„ „	„ 21.00
	Taalikult	„ pühap.	„ 10.00		Kärdla	„ pühap.	„ 15.00
	Kärdlast	„ „ „	22.00		Tallinna	„ esmasp.	„ 6.00

M ä r k u s : Tarviduse korral jätkab a-1 Dagmar kaks korda kuus oma tuurreisu kuni Kihelkonnani sõidab välja Sõrult neljapäeval kell 12 ja Kihelkonnalt tagasi reede kell 8.

a/1 „GRENN“

Tallinna—Heltermaa—Kuivastu—Virtsu—Kuresaare—Pärnu liinil.

Minek:	Tallinnast	igal neljap.	kell 7.00	Tulek:	Heltermaale	igal neljap.	kell 15.00
	Heltermaalt	„ „ „	16.00		Kuivastu	„ „	„ 19.00
	Kuivastust	„ „ „	21.00		Virtsu	„ „	„ 21.30
	Virtsust	„ „ „	24.00		Kuresaare	„ reedel	„ 5.00
	Kuresaarest	„ reedel	„ 10.00		Pärnu	„ „	„ 17.30
	Pärnust	igal laup.	kell 21.00		Kuresaare	igal pühap.	kell 6.00
	Kuresaarest	„ esmasp.	„ 10.00		Virtsu	„ esmasp.	„ 14.20
	Virtsust	„ „ „	15.00		Kuivastu	„ „	„ 15.30
	Kuivastust	„ „ „	17.00		Heltermaale	„ „	„ 20.00
	Heltermaalt	„ „ „	22.00		Tallinna	„ Teisip.	„ 6.00

M ä r k u s : Enne esimest juuni ja pärast esimest septembrist sõidab a-1 Grenn Pärnust välja igal pühapäeval kell 9; saabub Roomasaare sama õhtul kell 17.

AGENDID:

Heltermaal: J. Tõsine, Heltermaa sadamas.	Riias: H. D. Schmidt, L. Miednieku iela 14. T. 224-25
Kihelkonnal: M. Hõbenik Tel. 15	Rohusadamal: E. Laine, Posti t. 5, Haapsalu „ 107
Kuivastus: T. Kolk, Kuivastu sadamas „ 8	Sõrul: P. Leisberg, üle Emmaste „ 4-c
Kuresaares: a/s. J. Kahu & Ko., Kauba t. 14. „ 5	Taalikul: J. Ammermann „
Kärdlas: M. Schmidt „ 13	Triigil: G. Medri, Leisi alev „ 27-b
Ninasel: J. Põlder Tel. Mustjala 4	Vaigul: J. Tamm Tel. Kihelkonna 21-b
Pangal: T. Kauber „ 3III	Virtsus: J. Kott, Virtsu sadam Tel. 5
Pärnus: H. D. Schmidt, Pühavaimu tän. 8. Tel. 93	

TARTU Eesti Majanduse Ühisus

TARTUS, Holmi tän. 12—18.

Osakonnad:

TARTUS, Võru t. 4. Räpinas ja Pukas.

Suurem ja vanem ühistegelik ostu-müügi
ühisus Eestis.

Asutat. 1908. a.

MÜÜK SUUREL JA
VÄIKSEL ARVUL.

Laos alati saadaval soodsatel
tingimustel:

põllumajanduslikud,
raua-, naha- ja
koloniaalkaubad.

Riidevärvimise vabrik ja
keemiline pesemiskoda

R. Natu s

Viljandis, Tartu tän. 24. Telef. 59.
Asutatud 1883 a.

Eriala.

Kõiksugu kodukoetud ja vabriku riiete värvimine ja apretee-
rimine. Kantud riiete värvimine ja keemiline puhastamine.
Shäärimine, pesemine, vanutamine, pressimine, värvimine ja
dekateerimine.

Vastuvõtmine:

Tallinnas — Gonsiori 1; Harju t. 29. S. Pärnum. 33, Pikk t. 5. Telef 433-33.
Tartus — Uue Turu 28, tel. 510. Raatuse 16-a. Paides — L. Räästase juures.
Pärnus — „Labor“, Rüütli 17. Võrus — S. Songi juures. Haapsalus — I. Speis-
manni juures Karja 7.

Peale selle vastuvõtmine pea kõikides kodumaa linnades ja alevites.
Spetsiaal tööstus villase riide apratuur ning värvimine.

Ar 933 P
Voog

BALTI PUUVILLA

KETRAMISE JA KUDUMISE

V A B R I K

AKTSIA-
SELTS

IGASUGUSED PUUVILLASED KAUBAD:
pleekimata, pleegitud, merseriseeritud, lüstreeritud, värvitud
— — ja trükitud. — —

VABRIK:

Tallinn, Kopli t. 35.

JUHATUS:

S. Karja 15, telef. 445-61 ja 445-62.

PEALADU JA SUURMÜÜGIKOHT:

K.-T. A.-S. „KREENBALT“ Tallinn, S. Karja 13, telef. 425-14.

EESTI NIIDI VABRIK

ÕMBLUSNIIDID:

„Valge Rist“, must, valge,
khaki ja värviline kuue-
kordne kõrgemas headuses.

„Õmblus Masin“, must ja
valge, kolmekordne.

„Ämblik“, must ja valge,
kolmekordne.

KINGSEPANIIDID:

„Valge Rist“, must, valge
ja värviline.

Heegelniit, valge.

Sukalõng, must, valge ja
pleekimata.

Sukanõelumiselõng, matt ja
läikega, igas värvis.

Traagelniit, pleekimata.

VABRIK:

TALLINN, KOPLI T. 35.

JUHATUS: S. KARJA 15, tel. 445-61 ja 445-62.

K.-T. A.-S. „**KREENBALT**“,

TALLINN, S. KARJA 13, tel. 425-14.